ГАЗЕТА ВЕРХОВНОЇ РАДИ УКРАЇНИ

Голос України

За листом читача

Хто допоможе одинокому інваліду?

СТОР. 9

Інтерв'ю

Молодече завзяття, помножене на прагматизм

СТОР. 13

Дата

Про тих, хто готує нас до «заслуженого відпочинку»

СТОР. 14

№ 237 (4987) СЕРЕДА, 15 ГРУДНЯ 2010 РОКУ WWW.GOLOS.COM.UA

Що нас очікує наступного року — цукерки чи тугіший пасок?

ПАРЛАМЕНТСЬКА ХРОНІКА

Ранкове засідання 14 грудня

Верховна Рада прийняла до розгляду та схвалила в першому читанні проект державного бюджету України на 2011 рік. За таке рішення проголосували 275 народних депутатів.

Перед початком розгляду законопроекту про держбюджет–2011, поданого Кабінетом Міністрів, народні обранці ухвалили постанову про процедуру та особливості розгляду цього документа (266 «за»). Нею визначено, що після представлення головного фінансового документа та його розгляду в першому читанні прийнятий за основу законопроект народні депутати опрацьовуватимуть у комітетах і фракціях, формуватимуть пропозиції до законопроекту і подадуть їх до Комітету з питань бюджету не пізніше 19 грудня 2010 року. До 22 грудня триватиме доопрацювання пропозицій бюджетним комітетом разом з уповноваженими представниками Кабінету Міністрів. Розгляд законопроекту в другому читанні та прийняття в цілому має відбутися до 24 грудня.

СТОР. 2

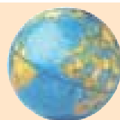
Міністр фінансів України Федір Ярошенко.

Народні депутати Ольга Боднар та Сергій Подгорний.

Фото Сергія КОВАЛЬЧУКА.

Інші фото з цієї події шукайте у фотомагазині на сайті www.golos.com.ua.

У НОМЕР:

Наша міжнародна законодавча база потребує інвентаризації

На цьому Голова Верховної Ради Володимир Литвин наголосив учора під час десятої наради керівників закордонних дипломатичних установ. Окремо він підкреслив і важливість перегляду підходів до організації ратифікаційного процесу.

За словами Володимира Литвина, «організація ратифікаційного процесу викликає серйозне занепокоєння та критику профільних комітетів Верховної Ради, керівництва парламенту і багатьох народних депутатів».

СТОР. 3

Свою провину Віктор Лозинський заперечує

Колишній народний депутат України Віктор Лозинський, якому загрожує довічне ув'язнення за вбивство жителя Кіровоградської області Валерія Олійника, вимагає відправити його справу на дорозслідування. Учора за зачиненими дверима відбулося перше засідання суду. Віктор Лозинський обвинувачується в навмисному вбивстві, навмисному середньої тяжкості тілесному ушкодженні, навмисному знищенні майна, незаконному заволодінні транспортним засобом, незаконному поводженні зі зброєю. Свою провину обвинувачуваний заперечує, як і раніше, стверджує, що В. Олійник нібито сам напав на нього. Крім В. Лозинського, також обвинувачуються колишній прокурор Голованівського району Кіровоградської області Євген Горбенко і колишній начальник Голованівського РВ УМВС України в Кіровоградській області Михайло Ковальський у зловживанні службовим становищем, свідомо неправдивому показанні і приховуванні злочину, а також Василь Перепелиця — в незаконному поводженні зі зброєю та приховуванні злочину.

У школах Чернівців закінчився карантин

У загальноосвітніх, дошкільних і позашкільних установах Чернівців з 13 грудня відновлено навчально-виховний процес. Таке рішення ухвалила міська надзвичайна протиепідемічна комісія, зважаючи на те, що за минулий тиждень захворюваність на грип серед дітей шкільного й дошкільного віку в обласному центрі зменшилась в 1,2 разу.

А в Києві на прес-конференції фахівці МОЗ України констатували, що ситуація з грипом нині кардинально відрізняється від тієї, що спостерігалася минулого року. Для порівняння: тоді, на нинішній період, було майже 500 летальних випадків, в цьогоріч зафіксовано лише один — у Львівській області. Прогноз фахівців залишається незмінний: «Ми очікуємо постгрипового зростання захворювання». Але у зв'язку з Новорічними святами і канікулами в навчальних закладах очікується значне зменшення захворюваності, тож пік епідемії — січень-лютий.

ПОДІЇ

До крижаного континенту вирушили з вугіллям, сіллю та дзвоном

Альпіністи з Донецької області вирушили підкорювати безіменний пік в Антарктиді заввишки понад 4100 метрів — щоб дати вершині назву «Пік Донбас». Як повідомили в обласній федерації альпінізму, заплановано встановлення на вершині Державного прапора України, прапора та герба області. Крім того, на крижаний континент учасники експедиції взяли зразки багатств Донецького краю — вугілля, метал та сіль. Спеціально для цього сталевари Донецького металургійного заводу відлили п'ятикілограмовий дзвін, який альпіністи спочатку піднімуть на вершину, а потім передадуть православному храму на російській антарктичній станції «Беллінсгаузен».

СТОР. 7

Недбалість судновласників призвела до забруднення Керченської бухти

Керченська міжрайонна природоохоронна прокуратура порушила кримінальну справу за фактом забруднення моря в Керченській бухті продуктами корозії металу. **Як повідомила прес-служба прокуратури Криму,** через не проведену вчасно утилізацію морських суден навколишньому природному середовищу заподіяно шкоди на суму понад 300 тис. гривень.

«Встановлено, що забруднення сталося в результаті бездіяльності власника двох суден, який вчасно не утилізував їх», — зазначили у прес-службі.

Дії власника суден кваліфіковано природоохоронною прокуратурою за частиною 2 статті 367 (службова недбалість), частиною 2 статті 243 (забруднення моря) Кримінального кодексу України.

Порушення знайшли майже в кожному другому ресторані

На 108 підприємствах ресторанного бізнесу Дніпропетровщини — із 248 перевірених цього року — виявили порушення законодавства.

Зокрема, як зазначила заступник начальника головного управління у справах захисту прав споживачів в області Ніна Перепелиця, за результатами перевірок знято з реалізації 119 найменувань продукції і товарів більш як на 5 тисяч гривень з простроченим терміном придатності. Це і алкогольні напої — наливки, настоянки, термін зберігання яких порівняно невеликий, а також ковбаси, солена й копчена риба. Виявлено товари більш як на 9 тисяч гривень, щодо не мали повної достовірної інформації про їхнє походження. Ці продукти або не мали необхідного маркування, або були придбані на ринку без відповідного ветеринарного висновку. Крім того, перевіряльники виявили до двох десятків випадків обрахування і обважування.

СТОР. 7

КОРОТКО

■ У мексиканському Канкуні завершилася Конференція сторін Рамкової конвенції ООН про зміну клімату — учасники домовилися створити «Зелений кліматичний фонд» для допомоги бідним країнам в освоєнні відновлювальних джерел енергії та підвищення енергоефективності **(Укрінформ).**

■ У Херсоні кожен із 77 депутатів міської ради взяв шефство над дитиною-сиротою **(Укрінформ).**

■ Перше, друге та два треті місця привезли донецькі школярі з міжнародної олімпіади з російської мови для учнів шкіл із російською мовою навчання держав СНД і країн Балтії, **повідомляє наш власкор Ліна КУЩ.**

Кабмін вирішив скоротити чисельність держслужбовців на 30 відсотків

Що нас очікує наступного року — цукерки чи тугіший пасок?

ПАРЛАМЕНТСЬКА ХРОНІКА

Ранкове засідання 14 грудня

ПОЧАТОК НА 1-Й СТОР.

Доповідаючи проект закону про держбюджет-2011, міністр фінансів Федір Ярошенко наголосив, що цей документ розроблено на новій податковій базі, й він є «продуктом перезавантаження системи державних фінансів». Економічною основою для держбюджету наступного року, за словами міністра, стали результати діяльності влади за період з березня поточного року, зокрема, розпочата податкова та бюджетна реформи, стабілізація національної економіки, зростання реального ВВП. Урядовець запевнив, що соціальні видатки в наступному році фінансуватимуться у повному обсязі відповідно до чинних законів, а макроекономічний прогноз буде сприятливим. Влада очікує продовження економічного зростання, подальше підвищення зарплат, збільшення доходів громадян.

Водночас міністр визнав: «Хоча маємо певні приводи для оптимізму, але загалом ситуація в державних фінансах все ще залишається дуже складною. Створена ця ситуація тими, хто керував країною в 2008—2009 роках». Зокрема, на покриття дефіциту бюджету Пенсійного фонду з бюджету доведеться витратити 17,7 мільярда гривень. Поновити економічний розвиток країни можна лише за умови зниження податкового тягаря, переконаний уряд. Тому в проекті бюджету закладено заходи зі зниження податкового тиску. Ще одним завданням бюджетної політики держави визначено скорочення дефіциту бюджету та державного боргу. Обсяг державних запозичень у 2011 році заплановано на рівні 91,4 мільярда гривень, що на 30,4 відсотка (40,1 мільярда гривень) менше відповідного показника поточного року. Запозичені кошти витрачатимуться на фінансування програм розвитку та повернення боргів попереднього уряду. Очікується, що наступного року розмір державного боргу знизиться до 30 відсотків (проти 32,1 у поточному році). Збережеться механізм надання державних гарантій на суму 15 мільярдів гривень. Державні гарантії надаватимуться на реалізацію винятково інвестиційних та інноваційних проектів загальнодержавного значення.

☞ ДОВІДКОВО

Згідно з показниками, закладеними в проект держбюджету-2011, доходи зведеного бюджету визначено в розмірі 360 мільярдів гривень, державного бюджету — 279 мільярдів гривень, місцевих бюджетів — 81 мільярд гривень.

☞ МОВОЮ ЦИФР

Темпи реального зростання ВВП наступного року становитимуть 4,5 відсотка, інфляція знизиться до 8,9 відсотка, курс гривні залишиться стабільним у межах 7,95 гривні за долар США.

Співдоповідач, голова Комітету з питань бюджету Валерій Баранов (фракція Народної партії) зауважив, що комітет має низку зауважень до законопроекту. Зокрема, досі до парламенту не подано проект Основних засад грошово-кредитної політики на наступний рік. 85 відсотків бюджетних коштів буде спрямовано на споживання, що стримуватиме інвестиційно-інноваційний розвиток економіки.

Під час дебатів пролунало багато критики на адресу розробленого урядом законопроекту. Сергій Соболєв («БЮТ-«Батьківщина») висловив думку, що поданий проект бюджету «написаний не для України». Адже розпорядниками коштів є вже неіснуючі міністерства та відомства. І навіть якщо відкинути це, прогнозний показник ВВП дуже низький, підкреслив депутат. Олександр Бондар («НУ—НС») назвав макроекономічні показники нереальними. Зокрема, доходи від приватизації, які закладені на рівні 10 мільярдів гривень. Хоча на наступний рік заплановано продаж «Укртелекому», стартова ціна якого визначена на рівні 10,5 мільярда, а Президент видав указ про дозвіл на приватизацію стратегічних об'єктів.

Комуністи вказували на те, що в проекті бюджету не передбачено кошти на повернення втрачених заощаджень, фінансування соціальних виплат ветеранам, жертвам нацистських переслідувань, а також дітям війни, зменшено виплати ветеранам війни до 9 Травня.

«Влада замість обіцяного покращення життя продовжує годувати народ черговими міфами», — стверджував позафракційний Олег Ляшко. Депутат наголосив, що, незважаючи на адмінреформу та заяви про скорочення чиновницького апарату, на 400 мільйонів гривень збільшиться фінансування адміністрації Президента, фінансування Кабміну залишиться на рівні цього року, 311 мільйонів гривень. Генпрокуратура додатково отримає мільярд гривень. Владі також буде виділено гроші на закупівлю нового літака та нових авто. А мінімальну пенсію буде підвищено аж на 50 гривень, мінімальну зарплату — аж на 60.

«Бюджет цукеркою бути не може, — запевнив Олег Зарубінський (Народна партія). — Запозичені гроші треба віддавати. Це має бути гармонійний бюджет. Ідеальним він бути не може».

Водночас регіонал Владислав Лук'янов назвав закладений дефіцит бюджету, враховуючи фінансову нестабільність у світі, «взірцем», який забезпечує стабільність вітчизняної грошової одиниці — гривні. «Це означає, що підприємці та звичайні люди можуть спокійно планувати і розраховувати, — переконував депутат. — Документ забезпечує стабільне зростання».

Дискусія засвідчила, що бюджетний процес буде складним, підсумував Голова Верховної Ради Володимир Литвин і звернувся до профільного комітету з проханням разом із урядовцями уважно підійти до підготовки документа до другого читання, звернувши особливу увагу на фінансування освіти, охорони здоров'я, столиці, виплат дітям війни, чорнобильцям, і прибрати із законопроекту все те, що суперечить Бюджетному кодексу та Конституції. «Іде боротьба не за бюджет, а за владу в країні, — сказав В. Литвин. — Це нормальний політичний підхід. Але нам треба знайти розумний реалістичний підхід».

Юліана ШЕВЧУК.

Учорашня фантастика стає реальністю

У кулуарах парламенту розгорнуто виставку передової корейської продукції та культурних цінностей «Корейська культура та високі технології». На ній представлено досягнення Республіки Корея в сучасній електроніці, медичному обладнанні, культурології, косметиці тощо.

Відкриваючи виставку, Голова Верховної Ради Володимир Литвин відзначив, що під час його недавнього офіційного візиту до Республіки Корея українська парламентська делегація відчула нашу спорідненість, незважаючи на відстані. «Ми зрозуміли і переконалися, що можемо і зобов'язані бути корисними одне одному насамперед у питаннях співпраці у тих сферах, які визначатимуть майбутнє людської цивілізації, — сказав він. — Республіка Корея — це глобальна країна, багата на новітні технології, які ще зовсім недавно здавалися фантастичними». Водночас, наголосив глава українського парламенту, Україна також має можливості, які повинні зацікавити Корею, і висловив сподівання, що виставка в парламенті та спілкування продовжать політику на найвищому державному рівні й наповнить його конкретним змістом. А високопосадовці, у свою чергу, проводитимуть лінію «народної дипломатії», напрацьовуючи те, що потрібне для урядів обох держав, підприємств, зокрема у контексті підготовки України до Євро-2012. Надзвичайний і Повноважний Посол Республіки Корея в Україні пан Пак Ро-Бьок запевнив, що Корея вкладатиме інвестиції в економіку нашої держави. А представник депутатської групи Верховної Ради з міжпарламентських зв'язків з Республікою Корея Оксана Білозір побажала, щоб такі виставки та зустрічі стали традиційними.

Анна ШЕВЧЕНКО.

Фото Сергія КОВАЛЬЧУКА.

ІЗ ВИСТУПІВ ПРЕДСТАВНИКІВ ФРАКЦІЙ

Юрій МІРОШНИЧЕНКО, Партія регіонів:

— 9 грудня Президент України започаткував перший етап адміністративної реформи, яка передбачає суттєві зміни в структурі центральних органів виконавчої влади. Президент наголошує, що реалізація адміністративної реформи працюватиме на підвищення ефективності державного управління, наближення влади до людини. Існуюча до недавнього часу система, за якою один орган, як правило, галузеве міністерство, одночасно ухвалював рішення, забезпечував його виконання і контролював цей процес, продемонструвала абсолютну неефективність. За таких умов створювалися широкі можливості для корупції, зловживання владою, саботажу, невиконання законів та ігнорування інтересів людей.

На першому етапі першочергова увага приділяється реформуванню Кабінету Міністрів як вищого органу виконавчої влади. Суттєво зменшилася кількість членів уряду, скасовано урядові комітети, більш як на 50% буде скорочено секретаріат Кабінету Міністрів. Це дозволить прискорити підготовку і прийняття урядових рішень, уникати дублювання функцій. Визначено шість типів центральних органів виконавчої влади — міністерство, служба, інспекція, агентство, незалежні регулятори та органи зі спеціальним статусом. Із 112 центральних органів виконавчої влади створено 63, у тому числі 16 міністерств, 28 служб, 13 агентств і сім інспекцій.

Запроваджується нова система державного управління, за якою міністерства будуть розробляти стратегію діяльності та політику, а агентства — управляти державним майном, природними ресурсами, реалізовувати проекти. Служби — надавати послуги громадянам та юридичним особам. Інспекції — здійснюватимуть контроль в інтересах громадян за роботою правоохоронних органів. А незалежні реєстратори — ухвалюватимуть об'єктивні й неупереджені рішення на ринках природних монополій.

Сергій ГРИНЕВЕЦЬКИЙ, Народна партія:

— Найголовнішою темою сьогодення є реформи в суспільстві й, зокрема, реформа державної влади. Мета її, на перший погляд, зрозуміла: оптимізація системи центральних органів влади та підвищення ефективності державного управління. Сподіваюся, що ця ініціатива вийде на новий формат відносин між центром та регіонами і стане підґрунтям для реалізації національних інтересів. Разом з тим, не слід забувати, що майбутнє перетворень залежить від людей, які їх реалізують. Можна дискредитувати реформу її виконанням, виколотити її суть, викликати обурення суспільства. За останні роки ми були свідками того, як важливі перетворення дискредитувалися через неефективну роботу й відвертий саботаж чиновництва та незрозумілість для громадян. Запорукою ефективності реформ є спадкоємність влади. На жаль, говорити про чітке дотримання цього принципу важко, оскільки він був порушений ще в 2005 році, коли відбулася масова зачистка державних службовців. Сьогодні знову постає питання формування професійного чиновництва, яке служило б державі, а не корпоративно-егоїстичним інтересам.

На недавньому засіданні РНБО Президент закликав уряд казати правду щодо соціально-економічної ситуації в державі. Більше того, підвищення ефективності висвітлення діяльності органів виконавчої влади та поширення інформації про здійснювані в державі реформи розглядається як відповідь на виклики національній безпеці держави у 2011 році.

Микола МАРТИНЕНКО, «Наша Україна—Народна самооборона»:

— Як говорив один західний економіст, ви не можете вирішити проблему, поки не визнаєте, що вона у нас є. Другого грудня парламентська більшість прийняла рішення, яке було продиктоване суто політичними мотивами. Точніше, відмовилася проголосувати за проект постанови про парламентські слухання щодо стану та перспектив розвитку відносин України з Росією та Євросоюзом. Влада продемонструвала небажання публічно обговорювати ключові питання зовнішньої політики. Але зовнішньополітичну диспропорцію у трикутнику «Україна—Європа—Росія» нікуди не подінуть. Як відомо, проблеми повільно вирішуються, зате швидко розмножуються. На європейському напрямку маємо значно нижчу динаміку, аніж на російському. З одного боку, аморфний план дій щодо безвізового режиму, який ні до чого не зобов'язує Європейський Союз, а також переговори щодо угоди про асоціацію, що тривають уже чотири роки. З другого, бартер «флот на газ», і дедалі конкретніші й масштабніші проекти у базових галузях української економіки. Але чи піде на користь Україні ця висока динаміка відносин з Росією? Останнім часом бачимо постійні спроби взяти під контроль нашу газотранспортну систему, досягти злиття «Нафтогазу» з «Газпромом», спостерігаємо рецидиви митних воєн. Згадані парламентські слухання і задумувалися для визначення політичного балансу в трикутнику «Україна—Європа—Росія», балансу, вигідного насамперед для України. Для комплексного аналізу необхідна узгоджена робота законодавчої та виконавчої гілок влади.

Іван КИРИЛЕНКО, БЮТ—«Батьківщина»:

— Не за горами двадцятя річниця незалежності. Згадаймо — починали ми свій новий відлік, перебуваючи за багатьма показниками у двадцятці найрозвинутіших

країн світу. Нині ми теж у двадцятці. Але в другій сотні. Абсолютно очевидно: старі підходи, за якими жили і працювали, всі ці рішення давно себе вичерпали. Радикальне оновлення всіх сфер нашого буття вже просто неминуче. І можливості чи не вперше теж склалися унікальні. Ще ніколи у нас не було такої слухняної вертикалі всіх гілок влади, такого чіткого підпорядкування єдиному центру, ще ніколи так в автоматичному режимі за єдиним помахом руки не працював вітчизняний парламент. Одне слово, можна спокійно, не звертаючи увагу ні на що і ні на кого, робити все, в тому числі й реформи. Судячи з усього, процес пішов. Тільки в якому напрямку? Так, реформи можна здійснити швидко, навіть ефектно, обравши найкоротший шлях, а саме перерозподіл загального пирога. Тобто відібрати в одних і передати іншим. Але пиріг від цього більшим не стає. Є й інший шлях — вкласти ресурси в розвиток, створити нові продукції з якісно іншими властивостями. Це, звичайно, довша дорога, без особливого ефекту на початку, з багатьма невідомими і значними ризиками.

Петро СИМОНЕНКО, Комуністична партія:

— Одне із ключових питань, яке нам належить розглянути найближчим часом і яке хвилює всіх, це реформа пенсійної системи. Ознайомлення з пропозиціями уряду по пенсійній реформі дає підставу заявити, що вони розроблені не в інтересах людини праці, не з метою підвищення рівня життя наших пенсіонерів, а винятково з метою одержання чергового траншу кредиту МВФ. Ми, комуністи, вважаємо неприпустимим, щоб в умовах, коли за останні два десятиліття тривалість життя в Україні різко скоротилася, було піднято пенсійний вік і збільшено на п'ять років необхідний для одержання пенсії виробничий стаж до 30 років для жінок і до 35 років для чоловіків. Такі заходи призведуть до значного зростання безробіття, насамперед серед нашої молоді. Ми проти, щоб були скасовані спеціальні пенсії для тих, хто пропрацював в тяжких умовах і на шкідливих виробництвах, для ветеранів Збройних сил і ветеранів правоохоронних органів, інших категорій, чия робота або служба пов'язані з ризиком для здоров'я та життя. Категорично заперечуємо проти того, щоб пенсії обкладалися прибутковим податком, бо це не дохід, а заощадження наших громадян. А також вважаємо за необхідне істотно скоротити розрив між максимальною й мінімальною пенсіями. В Україні немає сьогодні умов, щоб впроваджувати дві паралельні пенсійні системи — накопичувальну і солідарну.

Олександра КУЧЕРЯВА.

Фото Сергія КОВАЛЬЧУКА.

Наша міжнародна законодавча база потребує інвентаризації

ПОЧАТОК НА 1-Й СТОР.

Саме тому керівник парламенту не раз звертався до уряду з проханням докладно проаналізувати та надати інформацію про міжнародні договори України, які було підписано, але до цього часу не передано до Верховної Ради України на ратифікацію.

«Абсолютно очевидним для нас є те, що на сьогоднішній день існує нагальна потреба серйозної ревізії міжнародної законодавчої бази України», — наголосив В. Литвин, пояснивши, що, наприклад, деякі міжнародні договори, укладені в 1990-х роках і які досі не набрали чинності, напевно, втратили свою актуальність.

Утім, сказав В. Литвин, трапляються непоодинокі випадки, коли на розгляд до Комітету у закордонних справах передають саме угоди, підписані вже багато років тому, зазначивши, що процес завершення внутрішньодержавних процедур, необхідних для набрання цими договорами чинності, триває надзвичайно повільно. Він навів дані Кабінету Міністрів, згідно з якими такі процедури не завершено принаймні стосовно 22 двосторонніх міжнародних договорів та 17 багатосторонніх міжнародних документів, до яких приєдналася Україна. «Цікаво, що із цього списку практично половина міжнародних документів були підписані від п'яти до п'ятнадцяти років тому і залишаються нератифікованими. Є в цьому списку і два вражаючі «ветерани» — угода, підписана у 1950 році, та протокол до неї, датований 1976 роком. А стандартна пауза між підписанням документа та його ратифікацією останніми роками становить, як правило, 3—4 роки», — сказав В. Литвин.

Фото Анастасії СИРОТКІНОЇ.

Надзвичайний і Повноважний Посол України в Федеративній Республіці Бразилія Ігор Грушко (другий ліворуч).

☞ МОВОЮ ЦИФР

Нині в парламентському Комітеті у закордонних справах на розгляді перебуває 9 проектів законів про ратифікацію міжнародних договорів. Загалом лише за період поточного скликання на розгляд Верховної Ради України комітетом було внесено 206 проектів законів і постанов, які стосуються багатьох аспектів зовнішньої політики та зовнішніх відносин України, ратифікації різногалузевих міжнародних угод, із зовнішньоекономічної діяльності, міграційних та інших питань.

Загалом з 1991 року по грудень 2010-го ухвалено 1115 міжнародно-правових документів, в тому числі 7 базових законів, зокрема нещодавно ухвалений закон «Про засади внутрішньої і зовнішньої політики», 994 закони про ратифікацію та 97 — про приєднання до конвенцій та інші багатосторонні міжнародно-правові інструменти.

Як **повідомляє прес-служба Верховної Ради,** виступаючи перед учасниками наради, глава парламенту висловив сподівання, що ухвалення та набрання чинності оновленим законом про дипломатичну службу сприятиме поліпшенню соціальних гарантій її співробітникам та підвищенню ролі МЗС у реалізації зовнішньої політики держави

Кажучи про внесення змін і доповнень до Закону «Про дипломатичну службу», який цілком і повністю стосується Міністерства закордонних справ, В. Литвин зазначив, що метою цього документа є підвищення ролі МЗС у реалізації зовнішньої політики держави, забезпечення соціальних гарантій співробітникам дипломатичної служби, впорядкування системи дипломатичних рангів. Цей документ, сказав він, є фактично «спільним дітищем міністерств закордонних справ, фінансів, юстиції, праці та соціальної політики, а також парламентського Інституту законодавства».

☞ ДОВІДКА

У другому читанні зміни до закону про дипломатичну службу прийнято 1 червня нинішнього року 315 голосами. Нині триває робота над урахуванням зауважень Президента.

В. Литвин додав: «Є підстави сподіватися, що ухвалення оновленого закону дасть змогу зробити нашу дипломатичну службу більш сучасною, дієздатною, престижною і забезпечити належні гарантії її працівникам».

Водночас Президент Віктор Янукович на десятій нараді керівників закордонних дипломатичних установ наголосив: «Рік, що минає, став одним із найбільш насичених подіями за останні десятиріччя». Він підкреслив, що із приходом нової влади в нашій країні «набір пріоритетів залишився незмінний, але підходи до цих пріоритетів та динаміка їх реалізації суттєво змінилися».

Віктор Янукович назвав Європейський Союз оптимальною моделлю суспільного розвитку, економіки, публічних інститутів, а в перспективі — і нашого спільного дому. «Водночас у своїх очікуваннях на європейському напрямі ми спустилися із захмарних висот на ґрунт реальності», — сказав він, наголосивши, що наша країна налаштована «без зайвого галасу досягати поставлених цілей».

Спілкуючись із дипломатами, Президент підкреслив, що 2011-й має стати роком радикальних реформ, **передає його прес-служба.**

Національні проекти, реалізацію яких Президент обіцяє розпочати вже наступного року:

— будівництво доступного житла для населення,

— оновлення автошляхів,

— розвиток агропромислового комплексу на основі сучасних екологічно чистих технологій,

— впровадження енергозберігаючих технологій у житлово-комунальній сфері, муніципальному господарстві та побуті громадян тощо.

Кожен із них коштує приблизно 300 мільйонів доларів США інвестицій.

Віктор Янукович наголосив, що нині триває розробка основоположних концептуальних документів — стратегій національної безпеки та зовнішньої політики України. «Це мають бути глибоко аналітичні розробки, які точно аналізували б стан речей, визначали цілі й ставили завдання, а також скеровували на результативну дію, уточнив він.

Основні завдання для вітчизняної дипломатії:

— європейська інтеграція (зусилля мають зосереджуватися на укладенні в близькій перспективі угоди про асоціацію, а отже, й створення зони вільної торгівлі);

— забезпечення допомоги ЄС у проведенні реформ в Україні;

— створення умов для безперешкодного безпекового співробітництва з усіма провідними світовими силами;

— посилення зовнішньоекономічного блоку державного управління.

У своєму виступі Віктор Янукович наголосив, що ми маємо закріпити й розвинути прогрес, досягнутий у відносинах з Росією. Серед першочергових завдань — підписання Декларації про зміст україно-російського стратегічного партнерства, Програми економічного співробітництва між Україною і РФ до 2020 року, демаркація державного кордону на суходолі та делімітація морського кордону, вирішення питань, пов'язаних з перебуванням Чорноморського флоту РФ на території України. Усе це виходячи з принципів рівноправності, взаємоповаги, прагматизму й обопільної вигоди.

Водночас глава держави підкреслив, що українська дипломатія має повною мірою використати можливості, які відкриває стратегічне партнерство із США: в подоланні економічної кризи та у співпраці з міжнародними фінансовими організаціями; у вирішенні безпекових питань; у сфері науки і технологій, модернізації енергетичного комплексу.

«Підкреслю необхідність розширення географії активних дій української дипломатії насамперед у світлі економізації нашої зовнішньої політики», — підсумував Президент.

Інші фото з цієї події шукайте в фотомагазині на сайті www.golos.com.ua.

Ушанували героїв землі, обпаленої радіацією

Учора, в День ушанування учасників ліквідації наслідків аварії на Чорнобильській АЕС, Президент Віктор Янукович, Голова Верховної Ради Володимир Литвин, Прем'єр-міністр Микола Азаров поклали квіти до пам'ятного знака «Воїнам Чорнобиля» та Меморіального кургану «Героям Чорнобиля».

Фото Андрія НЕСТЕРЕНКА.

«З глибокою повагою ми згадуємо працівників станції, вогнеборців, військових і цивільних, усіх, хто прийняв на себе перший удар Чорнобиля, — наголосив у своєму зверненні керманич країни. — Сьогодні ми вшановуємо подвиг героїв-чорнобильців, низько вклоняємося світлій пам'яті людей, які ціною власного життя врятували життя мільйонів».

☞ ФАКТ

Нині в Україні проживає понад двісті тисяч учасників ліквідації наслідків аварії на ЧАЕС.

Віктор Янукович подякував кожному, хто доклав зусиль, щоб не допустити поширення чорнобильського лиха, і тим, хто й «нині продовжує справу відродження землі, обпаленої радіацією, дбає про безпечне функціонування об'єкта «Укриття».

«Ліквідація наслідків аварії вимагає залучення значних трудових ресурсів та коштів, — наголосив Президент». Водночас він назвав пріоритетними для держави питання соціального захисту ліквідаторів, інвалідів-чорнобильців, дітей, постраждалого населення, що мешкає у забруднених районах. «Вирішення цих питань і надалі перебуватиме під моїм особистим контролем», — сказав глава держави.

Вл. інф.

Інші фото з цієї події шукайте в фотомагазині на сайті www.golos.com.ua.

ОФІЦІЙНО

ПОСТАНОВА
ВЕРХОВНОЇ РАДИ УКРАЇНИ

Про проведення парламентських слухань на тему: «Сучасний стан та актуальні завдання подолання наслідків Чорнобильської катастрофи»

Верховна Рада України **постановляє:**

1. Провести 16 березня 2011 року о 15 годині в залі пленарних засідань Верховної Ради України парламентські слухання на тему: «Сучасний стан та актуальні завдання подолання наслідків Чорнобильської катастрофи».

2. Кабінету Міністрів України до 15 лютого 2011 року підготувати і подати до Верховної Ради України необхідні інформаційно-аналітичні матеріали щодо питання парламентських слухань, визначити доповідача із зазначеного питання.

3. Комітету Верховної Ради України з питань екологічної політики, природокористування та ліквідації наслідків Чорнобильської катастрофи здійснити необхідні заходи з організації та методичного забезпечення слухань, опрацювати пропозиції щодо рекомендацій парламентських слухань.

4. Національній телекомпанії України та Національній радіокомпанії України за участю Інформаційного управління Апарату Верховної Ради України забезпечити в установленому порядку пряму трансляцію парламентських слухань на Першому загальнонаціональному каналі Національної телекомпанії України та Першому загальнонаціональному каналі Національної радіокомпанії України.

5. Управлінню справами Апарату Верховної Ради України здійснити матеріально-технічне забезпечення проведення парламентських слухань та фінансування видання матеріалів парламентських слухань Видавництвом Верховної Ради України.

6. Ця Постанова набирає чинності з моменту її прийняття.

Голова Верховної Ради України В. ЛИТВИН.

м. Київ, 2 грудня 2010 року.
№ 2733-VI.

Реформи мають бути зрозумілими, інакше не матимуть успіху

Скорочення кількості міністерств і кількості працівників у державних інститутах влади не можна не вітати. Адже штати урядових відомств були роздуті до непристойності. Однак назвати це скорочення адміністративною реформою — не можна. Так вважає народний депутат від «НУ—НС» Анатолій Матвієнко.

«Це не адмінреформа, бо немає зміни функцій виконавчої влади», — зауважив парламентарій.

Парламентарій переконаний: будь-яка реформа має бути публічною, зрозумілою. «Якщо немає осмисленої й серйозної дискусії, реформа не є зрозумілою для людей. Тому вона ніколи не матиме успіху. Більше того, реформи це, як правило, дуже непопулярні речі. Тож проводити всі одночасно неможливо. Їх треба проводити крок за кроком, але бачити цілісну картину. Цього ні з боку урядовців, ні з боку Президента ми не бачимо», — наголосив А. Матвієнко.

☞ ТОЧКА ЗОРУ

Народний депутат Анатолій Матвієнко: «Адміністративна реформа — це реформа всієї системи влади, всієї системи управління, яка має стосуватися трьох її суб'єктів: народу і його громадських інститутів (політичні партії, громадські об'єднання), місцевого самоврядування і державних органів влади. Оскільки нічого цього немає, реформа ні де-факто, ні де-юре не розпочалася.

Він переконаний: рівень демократії в країні визначається відкритістю влади. А оскільки цієї відкритості немає, у депутата виникають побоювання, що «адміністративна реформа, проведена у такий спосіб, — це встановлення авторитарного режиму, який дуже швидко перейде в диктаторський режим і величезну консолідацію влади в руках глави держави».

Якщо ж говорити про реформу самоврядування, то її, на думку народного обранця, варто було б розпочати з укрупнення територіальних громад. Тобто зробити так, щоб громада мала всі повноваження, наприклад, району з відповідними службами. На другому етапі — зняти дублювання повноважень районних рад і районних адміністрацій, через скорочення останніх. А після того, як територіальні громади будуть спроможні самостійно вирішувати всі питання, а адміністрації на рівні районів ліквідовані, можна було б розпочинати адміністративну реформу на рівні районів і областей.

Олена ГОРБУНОВА.

Реформу самоврядування варто було б розпочати з укрупнення територіальних громад

ГОЛОС УКРАЇНИ № 237 (4987)
СЕРЕДА, 15 ГРУДНЯ 2010

Представляємо очільників обласних рад

Місцеві вибори закінчилися. Проте в деяких регіонах формування самоврядних органів завершилося лише нещодавно. Причини цього різні: то депутати тягнули з реєстрацією, то керівні органи формували надто довго. Втім, сумніву не викликає одне — регіоналів можна назвати справжніми переможцями місцевих виборів. Десь вони одноосібно сформували більшість, а десь — за допомогою союзників. Винятком стали лише Тернопільська обласна рада (щоправда, вибори тут відбулися ще в 2009 році, тож і керівництво не змінилося), Івано-Франківська та Львівська обласні ради. А людей, які щонайменше найближчі чотири роки впливатимуть на внутрішню політику країни, варто знати в обличчя.

Верховна Рада АРК. Голова — Володимир Константинов (Партія регіонів). 100 депутатів. Найбільша фракція ПР «Регіони Криму» — 80 депутатів.

Вінницька облрада. Голова — Сергій Татусяк (Партія регіонів). 132 депутати. Найбільша фракція ПР — 61 депутат. Більшість, швидше за все, буде ситуативна.

Волинська облрада. Голова — Володимир Войтович (Народна партія). 80 депутатів. Більшість буде ситуативна, адже в основних опонентів — ПР і «Батьківщини» — приблизно однакова кількість прихильників із числа інших партій: 38 і 39 на користь опозиції.

Дніпропетровська облрада. Голова — Євген Удод (Партія регіонів). 140 депутатів. Найбільша фракція ПР — 92 депутати.

Донецька облрада. Голова — Андрій Шишацький (Партія регіонів). 180 депутатів. Найбільша фракція ПР — 166 мандатів.

Житомирська облрада. Голова — Йосип Запаловський (Партія регіонів). 112 депутатів. Найбільша фракція ПР — 41 мандат. Більшість провладна.

Закарпатська облрада. Голова — Іван Балога («Єдиний центр»). 108 депутатів. У ПР — 37 мандатів, у «ЄЦ» — 46.

Запорізька облрада. Голова — Павло Матвієнко (Партія регіонів). 100 депутатів. Найбільша фракція ПР — 74 мандати.

Івано-Франківська облрада. Голова — Олександр Сич (ВО «Свобода»). 114 депутатів. Найбільша фракція у «Свободи» — 18 мандатів. Більшість сформована зі складу опозиційних сил, хоча офіційно про це не оголошено.

Київська облрада. Голова — Олександр Качний (Партія регіонів). 148 депутатів. Найбільша фракція ПР — 100 депутатів.

Кіровоградська облрада. Голова — Микола Ковальчук (Партія регіонів). 100 депутатів. Найбільша фракція ПР — 60 мандатів.

Луганська облрада. Голова — Валерій Голенко (Партія регіонів). 124 депутати. Найбільша фракція ПР — 106 мандатів.

Львівська облрада. Голова — Олег Панькевич (ВО «Свобода»). 116 депутатів. До більшості входять опозиційні партії, Партія регіонів отримала лише 10 мандатів, але можлива й ситуативна більшість.

Миколаївська облрада. Голова — Ігор Дятлов (Партія регіонів). 96 депутатів. Найбільша фракція ПР — 65 мандатів.

Одеська облрада. Голова — Микола Пундик (Партія регіонів). 132 депутати. Найбільша фракція ПР — 89 мандатів.

Полтавська облрада. Голова — Іван Момот (Партія регіонів). 120 депутатів. Найбільша фракція Партії регіонів — 57 мандатів.

Рівненська облрада. Голова — Юрій Кічатий (Партія регіонів). 80 депутатів. Більшість ситуативна, у ПР — 27 мандатів.

Сумська облрада. Голова — Геннадій Михайленко (Партія регіонів). 100 депутатів. Найбільша фракція ПР — 50.

Тернопільська облрада. Голова — Олексій Кайда (ВО «Свобода). 107 депутатів. Найбільша фракція «Свободи» — 50 мандатів. Більшість опозиційна.

Харківська облрада. Голова — Сергій Чернов (Партія регіонів). 136 депутатів. Найбільша фракція ПР — 95 мандатів.

Херсонська облрада. Голова — Віктор Пелих (Партія регіонів). 84 депутати. Найбільша фракція Партії регіонів — 58 депутатів.

Хмельницька облрада. Голова — Микола Дерикот (Партія регіонів). 104 депутати. Найбільша фракція ПР — 43 депутати. Більшість провладна.

Черкаська облрада. Голова — Валерій Черняк (Партія регіонів). 104 депутати. Найбільша фракція ПР — 56 мандатів.

Чернівецька облрада. Голова — Василь Ватаманюк (Партія регіонів). 104 депутати. Найбільша фракція ПР — 49 мандатів. Більшість ситуативна.

Чернігівська облрада. Голова — Анатолій Мельник (Партія регіонів). 100 депутатів. Найбільша фракція у ПР — 45 мандатів. Більшість провладна.

Сумніву не викликає одне — регіоналів можна назвати справжніми переможцями місцевих виборів

«Справа Георгія Гонгадзе»: у павутинні змови

РОЗДУМИ З ПРИВОДУ

П'ятнадцять років тому ми з колегами провели журналістське розслідування гучної «охтирської справи». У певному колі перед початком циклу публікацій ми натякнули на причетність до цієї справи спецслужб. Не тільки України, а й сусідньої держави. Через день в іншому виданні з'явилася публікація про нашу версію.

Але ще раніше стало зрозуміло: до влади рветься не тільки криміналітет, але й представники спецслужб колишнього Радянського Союзу. Щоправда, в Україні їхній похід виявився невдалим. Хоча для пропагування своїх ідей вони створювали різноманітні громадські організації, які, на словах, боролися з корупцією у владі, кричали про зрощення високопосадовців із представниками кримінального світу. Однак нічого не зробили, щоб не допустити такого розвитку подій. «Чемодани компромату» виявилися порожніми. Понад те — логіка їхніх дій вказує, що вони також були зацікавленими особами в такому сценарії. Передусім для того, щоб народ захотів «сильної руки», яка наведе в нашому домі порядок. Як, приміром, це сталося у наших сусідів.

Усе це пригадалося нині з одної простої причини: в «справі Георгія Гонгадзе», швидше за все, потрібно очікувати нового, на думку змовників, несподіваного повороту. Котрий, як вони вважають, відведе потенційну небезпеку розкриття тих, хто писав сценарій державного перевороту, підбирав виконавців і зробив усе, щоб прийти до влади. Ціною життя нашого колеги. І водночас дозволить «знайти стрілочника» у справі, яка тягнеться уже понад десять років. Але про все по порядку.

Про що мовчить Генеральна прокуратура?

На тлі витоків інформації із стін головного наглядового органу країни мовчання її колишніх очільників щодо деяких резонансних історій видається знаковим, щоб не говорити про інше. Особливо у справі, яка стосується вбивства Георгія Гонгадзе. Мова передусім про так звані «плівки Мельниченка». З якою помпою відбувалася їхня передача у Вашингтоні колишнім майором! Уряд Юлії Тимошенко негайно виділив Генеральній прокуратурі кошти на проведення експертизи записів за кордоном. Експертиза відбувалася, скажемо так, під патронатом Парламентської Асамблеї Ради Європи. Попри те, що «Голос України» у публікації «Касетна бомба» з фальшивою начинкою» переконливо довів: їх не те що не можна аналізувати, але й потрібно притягнути до кримінальної відповідальності Миколу Мельниченка. Попри те, що фахівці в галузі права у нашому виданні аргументовано, посилаючись на відповідні статті Конституції і законів, пояснили, чому ці записи не можуть не тільки аналізуватися, а й навіть використовуватися як докази.

Нагадаю публікацію доктора юридичних наук, професора кафедри криміналістики Національної юридичної академії імені Ярослава Мудрого, члена-кореспондента Національної академії правничих наук України Володимира Журавля «Скільки ще треба експертиз?» від 19 травня цього року. Зокрема, авторитетний фахівець зауважив стосовно «плівок Мельниченка»: «Інша справа, коли звукозапис здійснено і надано до правоохоронних або судових органів за власною ініціативою будь-яким учасником кримінального процесу чи сторонньою особою, або виявлено у підозрюваного в ході його затримання. Такі матеріали мають зовсім інше правове положення. Хоча й вони, на розсуд слідчого (судді), можуть бути допущені у кримінальний процес і навіть набути статусу доказів, **але лише за умов їх допустимості, належності, достовірності, достатності**» (підкреслення наше. — **В. К.**).

Отож, аналізуючи далі дані, наведені мною у публікації «Касетна бомба» з фальшивою начинкою», Володимир Журавель дійшов висновку щодо сумнівної придатності «записів Мельниченка» для дослідження. Він також не виключив можливості маніпуляцій із фонограмами і їх фальшування. І навіть дав рекомендації, як можна було б провести експертизу. Передусім, на його думку, варто «з'ясувати діагностичні питання, а саме: первісність фонограм, відсутність або наявність монтажу, характеристика запису вального пристрою, адекватність акустичної ситуації обстановці кабінету, де вівся запис. **Отримання, наприклад, негативних висновків виключало б необхідність у подальшому проведенні досліджень стосовно ідентифікації учасників комунікацій**». А тому, вважає професор кафедри криміналістики Національної юридичної академії імені Ярослава Мудрого Володимир Журавель, «аналіз природи походження, процедури оформлення, належності збереження розглядуваних фонограм надають підстави висловити сумнів щодо їх придатності як належних матеріалів для призначення і проведення фоноскопічних експертиз і перспектив отримання обґрунтованих позитивних висновків. **За таких обставин про можливість встановлення об'єктивної істини говорити не доводиться».** (Підкреслення наше. — **В. К.**).

Автор зупинився на нещодавній публікації так детально, бо, попри застереження, висловлені нами, все ж таки Генеральна прокуратура провела дві закордонні експертизи, про які ми вже згадували, і ще одну — вчергове проведену вітчизняними фахівцями. Однак суспільство про результати цих експертиз ніхто не повідомив. Жодного слова. Відомо вельми небагато. Скажімо, попередній Генеральний прокурор минулого року повідомив лише про те, що фахівці в Україні зіткнулися «з труднощами перекладу». Згодом з'ясувалося, як і прогнозували автори «Голосу України», що колишній майор Микола Мельниченко надав не оригінали записуючої апаратури і не оригінали записів. Нібито згодом він таки надав нову апаратуру, на якій начебто здійснювався запис, а також нові зразки записів. Але... Експерти й надалі сумніваються у їхній достовірності. Отож

дещо про доказову базу

Проте «записи Мельниченка» все ж таки будь-що прагнуть використати в судовому процесі над головним підозрюваним в убивстві Георгія Гонгадзе колишнім генералом міліції Олексієм Пукачем. Свідчення тому — дві публікації, які з інтервалом у десять днів були оприлюднені в жовтні в інтернет-виданні «Українська правда». Так, 13 жовтня Мустафа Найєм у публікації «Гачок для влади» присвятив значне місце «плівкам», оскільки, стверджує він, **«уся доказова база слідства тримається на двох наріжних каменях: свідченнях Олексія Пукача і плівках Миколи Мельниченка**» (підкреслення наше. — **В. К.**).

Він стверджує: «Водночас результати експертизи, які знаходяться у розпорядженні слідства, все ще сумнівні. Зокрема, незважаючи на те, що практично в усіх епізодах підтверджена автентичність голосів, у жодній експертизі немає остаточної відповіді на головне запитання: чи мав місце монтаж записів.

В експертів, наприклад, є розходження з приводу місця проведення записів: на різних плівках різні акустичні дані...

Окрім того, в заключній частині третьої серії експертиз сказано, що «**в категоричній формі встановити, чи піддавалися плівки монтажу чи іншим змінам, експертним шляхом неможливо**» (підкреслення наше. — **В. К.**).

І далі сказано: «...На даний момент у експертів і слідчих існує чимало запитань щодо того, хто саме і як записував розмови у кабінеті Леоніда Кучми. Зокрема, під час відсутності Миколи Мельниченка. А через невідповідність акустичних даних існують підозри у тому, що розмови записувалися не в одному й тому ж місці».

Ці дані підтвердив у розмові із Сергієм Лещенком через десять днів і Олег Мусієнко, колишній адвокат Олексія Пукача. На запитання: чи відомо, «який отримано висновок експертизи записів Мельниченка?», він відповів: «Експерт... не може дати категоричної відповіді, чи підлягали монтажу ці плівки». Оскільки, мовляв, «не існує таких методик. **Тому що там різні носії, на яких були записи, сам Мельниченко надавав то оригінали, то копії і так далі**» (підкреслення наше. — **В. К.**).

Власне, все, про що писав «Голос України», знайшло своє підтвердження у цих цитатах. Однак відмова колишнього слідчого Генеральної прокуратури Олександра Харченка порушити кримінальну справу проти Миколи Мельниченка свідчить про одне: гра довкола «справи Георгія Гонгадзе» триває. І поки що не видно бажання нових слідчих встановити в ній істину, а не «стрілочника». Бо змовники, які задумували державний переворот (дивись наші публікації «Теорія змови»), продовжують плести павутиння інтриг і — найголовніше — мають змогу не тільки впливати на громадську думку, а й на хід слідства.

З другого боку, на думку автора, є ще певні докази того, що не Микола Мельниченко вів і монтував записи, які стосуються не тільки Георгія Гонгадзе, а й інших потерпілих влітку 2000 року від Олексія Пукача і його підлеглих. Зокрема, ще 4 жовтня 2002 року Віктор Яценко у виданні «GAZETASNG. RU» оприлюднив публікацію «Галюцинація справи Гонгадзе». У ній він звернув увагу на те, що **29 грудня 2000 року(!!!)** в інтерв'ю радіо «Свобода» Микола Мельниченко сказав: **«Ну, чи прибрали Георгія, чи вбили, чи ні, у мене такої інформації немає... Я все-таки вважаю, що Георгій ЖИВИЙ... У мене немає ДОКАЗІВ, що він ЖИВИЙ, але немає ДОКАЗІВ про те, що він ЗНИЩЕНИЙ. У мене є докази про те, що його замовив президент Кучма і є ДОКАЗИ, що президент ДУЖЕ ХВИЛЮВАВСЯ про ДОЛЮ Гонгадзе після зникнення»** (підкреслення наше. — **В. К.**). А от 27 вересня 2002 року в інтерв'ю «Українській правді» Микола Мельниченко вже доволі категоричний. Йому ставлять запитання: «Чи є у тебе плівки після щезнення Гонгадзе? Ти для себе вияснив ситуацію — після того, як Гія пропадає, як президент себе веде і що говорить?» І майор-утікач трохи нервово заявляє: «Це дуже болісне запитання і тема, яку уже багато хто піднімає. Я на це відповідаю так: є дві версії — або Кучма відповідає за вбивство Гонгадзе, або Мельниченко причетний до вбивства Гонгадзе. Іншої версії немає. **Я заявляю, що Мельниченко хоче судового процесу і готовий надати ДОКАЗИ, які показують, що Кучма ЗНАВ про те, що Гонгадзе МЕРТВИЙ. Кучма боявся створення слідчої комісії 21 вересня, ЗНАЮЧИ про те, що Гонгадзе МЕРТВИЙ**» (підкреслення наше. — **В. К.**).

Варто зіставити ці два фрагменти інтерв'ю колишнього працівника СБУ й поставити декілька запитань, щоб зробити кілька висновків. Зокрема, автор публікації, яку ми цитуємо, дійшов такого: **«Звідси можна зробити ВИСНОВОК про те, що Мельниченко або свідомо БРЕХАВ, або у ГРУДНІ 2000 року він ще не мав у розпорядженні фрагментів запису про те, що Кучма уже через кілька днів ЗНАВ про смерть журналіста»** (підкреслення наше. — **В. К.**).

Водночас ці фрагменти дають підстави думати, що прослуховування кабінету Президента на Банковій завершилося 22 вересня 2000 року. Бо, схоже, Леоніду Кучмі доповіли про ймовірну смерть Георгія Гонгадзе саме 21 вересня 2000 року. Отож, доки Микола Мельниченко не скаже ПРАВДУ, звідки в нього взялися записи розмов із головного кабінету країни, ІСТИНУ встановити НЕ ВДАСТЬСЯ. А для того, щоб колишній майор сказав правду, проти нього потрібно ПОРУШИТИ кримінальну справу.

У листопаді минуло десять років від початку «касетного скандалу». В інтерв'ю одному з видань з цього приводу відставний майор заявив, що, мовляв, кримінальна справа проти нього знову відновлена. Однак інформація, оприлюднена у певних інтернет-виданнях, спростовує його слова. Бо скасування постанови слідчого про відмову в порушенні карної справи проти Миколи Мельниченка не означає, що проти нього її порушено. А підстав для порушення кримінальної справи більш ніж достатньо.

ОСОБИСТА ДУМКА

Олександр Жир, народний депутат України 2-го і 3-го скликань, колишній голова тимчасової слідчої комісії з розслідування вбивства Георгія Гонгадзе:

— У кінцевому результаті мають бути названі ті особи, які причетні до вбивства журналіста і прослуховування кабінету Президента...

Є дві людини: той, хто прослуховує, і той, кого слухають. Хтось один мусить сидіти в тюрмі, бо діяв незаконно. Там має бути або Президент, або Мельниченко. Це є аксіомою, на яку ніхто чомусь не хоче звертати увагу. Справа йде таким чином, що всі нібито праві — і власник кабінету, і той, хто слухав.

Правоохоронні органи мають з'ясувати, чи майор Мельниченко робив прослуховування для спецслужб інших країн. Цим має зайнятися Генпрокуратура.

Думаю, що всі речі з прослуховуванням кабінету Президента не можуть бути зроблені й організовані одною людиною. Це всім зрозуміло.

(Gazeta. ua, 28 листопада 2010 року).

Перше. Незаконне прослуховування кабінету Президента. А оскільки Микола Мельниченко й досі стверджує, що «прослуховування» — справа його рук, то це дає підстави Генеральній прокуратурі для такого кроку.

Друге. Порушення присяги.

Третє. Видача державних таємниць спецслужбам інших держав. Про що, до речі, свідчить скандал, який розгорівся довкола радіолокаційних станцій «Кольчуга».

Четверте. Якщо експерти не можуть дати точної відповіді, монтувалися плівки чи ні, то Миколу Мельниченка можна притягувати до кримінальної відповідальності й за дачу слідству свідомо неправдивих даних.

Володимир КОРОЛЮК.

(Продовження в наступних номерах).

Консультаційні пункти для підприємців, де можна отримати кваліфіковане роз'яснення норм Податкового кодексу, створено у районних та обласному центрах Тернопільщини, *повідомляє наш власкор Любов Левицька*

До Євро–2012 у Донецьк прибули 16 нових автобусів підвищеної комфортності львівського виробництва, а в січні у місті з'явиться ще й 35 тролейбусів, *заявив міський голова Олександр Лук'янченко*

СПОРТ

Ось хто судитиме наших

Футбол. Лига Європи. Сьогодні два українські клуби проведуть матчі заключного туру групової стадії. Поєдинок на стадіоні імені Валерія Лобановського «Динамо» (Київ) — «Шериф» (Тирасполь) обслуговуватимуть арбітри з Німеччини. Рефері — 41-річний Кнут Кіргер, за професією інженер. Суддівську кар'єру він розпочав у 29 років. 2004 року став арбітром ФІФА. Асистенти пана Кіргера — Волкер Везель і Кристоф Борнгост. Судді за воротами — Тобіаш Вельц і Кристіан Дингерт. Функції резервного рефері виконає Бабак Рафаті. Початок матчу о 20.00.

У Львові, на арені «Україна» на матчі місцевих «Карпат» і французького «Парі-Сен-Жермен» (початок о 22.05) працюватимуть норвезькі судді. Рефері — Еспен Бернтсен, асистенти — Одд-Ярле Ларсен, Даг-Роджер Неббен, запасний рефері — Крістоффер Гельгерунн, додаткові асистенти — Свейн-Ерік Едвартсен, Кім-Анрі Йонсен.

Прямі репортажі з поєдинків у Києві та Львові вестиме канал ICTV.

Консенсусу поки що не дійшли

Чутки про перемовини ФФУ з італійським тренером Марчелло Ліппі щодо призначення його на посаду наставника національної збірної України поширюються вже не перший день. Усе почалося з відвідин паном Ліппі контрольного матчу Швейцарія—Україна, коли він навіть обідав з президентом нашої федерації Григорієм Суркісом. Потім було ще чимало повідомлень. І переважно їх підкидає італійська преса. Українська сторона тримає залізобетонну оборону. З Будинку футболу не просочується майже жодної інформації. Інколи тільки незрозумілі спростування.

А італійські ЗМІ темпів у цій справі не знижують. Скажімо, «Футбол Італія» днями повідомила, що перемовини призупинено. Вірніше, вони суттєво застопорилися. Мовляв, причиною стала фінансова сторона питання. Виявляється, що сивочубий Марчелло хоче укласти 18-місячний контракт на суму в 7 мільйонів євро. Натомість ФФУ пропонує йому лише 5 мільйонів плюс преміальні. Можливо, щось з'ясується сьогодні на конгресі ФФУ, котрий відбудеться у Києві.

Як то кажуть, дурень (це я тільки про себе!) думкою багатіє.

А взагалі я особисто — за своїх.

Підготував **Віктор БРАНИЦЬКИЙ.**

Ми будували, будували... І врешті-решт побудували!

Сьогодні для киян та гостей столиці — великий день. Нарешті мають відкрити два вже легендарні київські довгобуди — транспортну розв'язку на Московській площі та три нові станції метро у напрямку житлового масиву Теремки. За планами, усе буде урочисто і дуже святково. Та поки перші особи міста та держави готують свої промови, згадаймо, як усе починалося, і що ми маємо зараз.

За Московську площу влада взялася ще у 2004 році. Тоді, як у принципі і зараз, це місце вважалося одним із найнапруженіших транспортних вузлів у місті. Щодобово через неї проїжджає близько 120 тисяч автомобілів. До початку перебудови її пропускна спроможність становила лише дев'ять тисяч авто за годину. Про те, що цього замало, свідчили великі затори на дорогах. Але гірше стало, коли реконструкція естакади вже почалася, а гроші закінчилися. Майже два роки (2008—2009) «заморожене» будівництво муляло очі киян, яким мало не годинами доводилося вистоювати у заторах.

— Якщо ти менш, ніж за півгодини «проскочив» Московську площу — вважай, що тобі пощастило, — пригадує своє недалеке минуле киянка Наталія, мешканка Голосіївського району. — Навіть у вихідні тут затори були. Через це навіть викликати таксі у години-пік було майже нереально. Сюди ніхто не хотів їхати.

Крига скресла у травні цього року. Понад півроку чекань простих киян і напруженої роботи київавтодорівців дали свої плоди. 5 листопада відкрили рух по естакаді з бульвару Дружби народів на проспект 40-річчя Жовтня (в обох напрямках з відповідними з'їздами і заїздами). Недоробленим до сьогодні залишався заїзд з проспекту Науки. Та і цей хвіст автодорівці встигли підтягнути. «Ми закінчили роботу над естакадою, і тепер вона працює по повній проектній схемі», — запевнили нас у прес-службі «Київавтодору». Тому, мовляв, життя автовласників налагоджується.

Щоправда, ложку дьогтю додають самі автолюбителі. Поки одні передрікають «повну зупинку» мосту Патона, інші уже сповіщають про епіцентри нових заторів.

— Здається, пробка нікуди не поділась, а просто «переїхала» на кількасот метрів, — жаліється пані Наталя. — Раніше стояли біля центрального автовокзалу, а зараз щоранку доводиться стояти на під'їзді до ст. метро «Либідська» (на з'їзді із бульвару Дружби народів на Червоноармійську вулицю).

Фото Андрія МОСІЄНКА (прес-служба Президента України).

5 листопада 2010. Під час презентації перспектив розвитку Київського метрополітену та транспортної мережі міста до 2015 року на станції метро «Деміївська».

Між тим, допомогти вирішити нововиявлену проблему може відкриття іншого довгобуду — нових станцій метро «Деміївська», «Голосіївська» та «Васильківська». Адже у багатьох просто відпаде необхідність їхати до славнозвісної «Либідської». Тож і кількість наземного транспорту у її напрямку може зменшитися.

Про будівництво метро на Теремки «Голос України» уже писав. І навіть одним із перших перевірив готовність трьох станцій до запуску пробного поїзда. Якщо коротко: минуло п'ять років з початку робіт — і станції, попри зневіру багатьох киян, таки відкривають свої двері пасажирам.

— Ми пускаємо рух на лінії. Уже сьогодні після офіційного відкриття станцій пасажири зможуть ними користуватися, — каже начальник прес-служби КП «Київський метрополітен» Надія Шумак.

Щоправда, частина киян не надто радіє запланованим подіям. Навчені гірким досвідом вони знають: відкрити — це лише початок. Головне, щоб довгобуд пропрацював хоча б не менше, ніж його будували. Яскравий приклад — так званий столичний швидкісний трамвай. Не встигли його запустити, як кілька станцій знову закрили на комплексну реконструкцію. Тому, про всяк випадок, стиснемо кулаки, щоб так же доля не спіткала нові станції метро і розв'язку на Московській площі.

Тетяна ГРАДОБЛЯНСЬКА.

Небезпечна гра: діти наковталися пігулок

Інформацію про гостре отруєння дітей лікарськими препаратами надали в управлінні МНС у Вінницькій області. Трьох неповнолітніх доставлено в реанімаційне відділення Жмеринської районної лікарні.

Після надання першої допомоги 12-річний хлопчик розповів, що він «лікував» від грипу сестричку, якій два рочки, і 6-річного братика. «Приписав» хворим по одній пігулці препарату «Азалептин». Поки мама готувала на кухні обід, змусив випити ліки. Щоб малі менше пручалися, показав, як це треба робити — сам проковтнув пігулку.

Разом з ними проживає бабуся. Вона хворіє на розлади психіки. Час від часу приймає нейролептик «Азалептин». Старший брат сподівався, що ці ліки так само допоможуть від застуди.

Коли мама зайшла в кімнату, звернула увагу на те, що молодші діти несподівано заснули, а в старшого — нудота. Не гаючи часу, жінка викликала «швидку».

За інформацією лікарів, маленькі пацієнти почуваються краще. Добре, що жінка вчасно звернулася по допомогу.

Віктор СКРИПНИК.

Вінницька область.

Екс-директор ХАЗа отримав десять років з конфіскацією

Такий суворий вирок минулого понеділка виніс Київський районний суд Харкова колишньому директорові Харківського державного авіаційного виробничого підприємства Павлу Науменку.

Влітку 2005 року СБУ порушила кримінальну справу відносно посадових осіб Харківського авіазаводу, обвинувативши їх у розтраті фінансових коштів в особливо великих розмірах. Пізніше у справі залишився тільки один обвинувачуваний — директор Павло Науменко, що керував заводом у 2002—2007 роках.

Із приходом П. Науменка на авіазаводі були погашені чималі заборгованості із заробітної плати, з поставок партнерів, почалося освоєння нової техніки, укладалися довгострокові й масштабні як для українського авіабудування контракти на багатьох авіасалонах, велося складання Ан-140 з вітчизняних комплектувальних у Росії та Ірані. Щоправда, незабаром всі ці добрі починання затьмарила авіакатастрофа, що сталася в горах на підльоті до іранського аеропорту. У літаку перебували кращі фахівці українського й російського авіабудування, і причина аварії досі не встановлена.

Пізніше стало відомо, що приватний бізнес П. Науменка почав працювати в кооперації з Харківським авіазаводом. Фірма «Інтерами», яка раніше займалася вкрутковим складанням телевізорів і газових плит, змінила профіль і почала випускати... дорогу внутрішню обшивку і начинку авіалайнерів. Далі — більше. Директора ХДАВП почали обвинувачувати в пресі у фінансових махінаціях, у необгрунтованому створенні досить витратних закордонних представництв, у зловживаннях службовим становищем. Кримінальна справа не забарилася. Павло Олексійович пішов з заводу.

Судця Київського районного суду три з половиною години зачитувала обвинувальну частину вироку. Слідству вдалося з'ясувати, що при мільярдному боргу по вже взятих кредитах авіазавод продовжував позичати гроші. Після чого Науменко проводив їх через власні бізнес-структури, де частина грошей і осідала. Сам Науменко не раз стверджував під час слідства, що всі фінансові операції — законні.

Слідство тривало півтора року, у підсумку П. Науменка обвинуватили в розтраті 48 мільйонів гривень. Із залу суду його відвезли під конвоєм у слідчий ізолятор. Рідні, друзі під час оголошення вироку не були присутні. Адвокат, швидше за все, подаватиме апеляцію.

Микола КОСИЙ.

Харків.

ФОТОФАКТ

Мітинг біля Верховної Ради України з вимогою скасувати Податковий кодекс.

Фото Сергія КОВАЛЬЧУКА.

Прикарпатці переходять на «зелену» електроенергію

У селі Липівка Тисменицького району буде створено енергопарк з повним циклом виробництва екологічно чистої електроенергії.

Учора меморандум про співпрацю підписано між ТОВ «Агроенерготехнології», ВАТ «Прикарпаттяобленерго», Івано-Франківською торгово-промисловою палатою та облдержадміністрацією. Цей унікальний проект, який є пілотним в Україні, передбачає вирощування сільгосппродукції, її переробку та виробництво альтернативних видів палива та електроенергії. «Виробництво «зеленої» електроенергії без завдання шкоди довкіллю є дуже популярним в Європі, — зазначив автор ідеї Тарас Виноградник. — В Україні ми будемо першопрохідцями». У перспективі енергопарк щорічно генеруватиме 20 млн. кВт/год енергії та вироблятиме 10 тис. тонн біоорганічних добрив. Енергопарк має розпочати роботу уже в серпні 2011 року.

Дарина НАЗАРЧУК.

Івано-Франківськ.

У НОМЕР

ХМЕЛЬНИЦЬКИЙ

Ярмарки переїдуть до магазинів

Практика осінніх сільськогосподарських ярмарків, де свою продукцію могли продавати місцеві агропідприємства, взимку продовжиться в мережі магазинів облспоживспілки та фірми «Бакалія». Передбачається, що вартість багатьох продуктів там буде нижчою, ніж на ринках. До Нового року планується розпочати торгівлю продуктами за цінами виробника в мережі магазинів облспоживспілки Дунаєвецького та Красилівського районів.

Ірина КОЗАК.

В'ячеслав Воронков знову став «Журналістом року»

В Одесі відбулася врочиста церемонія вручення 10–ї премії «Народне визнання». Переможців визначають читачі газети «Комсомольская правда в Украине», «Аргументы и факты в Украине», «Жизнь в Одессе», «Теленеделя», разовий наклад яких перевищує мільйон примірників.

У номінації «Журналіст року» переміг власний кореспондент «Голосу України» в Одеській області, заслужений журналіст України В'ячеслав Воронков. Цікаво, що такої нагороди журналіст удостоївся вдруге. Вперше — під час проведення першого конкурсу 2001 року. Через 10 років йому вдалося повторити успіх.

Кубок і почесний диплом В'ячеславу Воронкову вручив перший заступник голови Комітету Верховної Ради з питань національної безпеки та оборони Сергій Гриневецький. Він сказав, що, «вручаючи цю нагороду, він має право сказати, що вона знайшла героя. Народ ніколи не помиляється, називаючи тих, кому вірить, до кого можна звернутися по допомогу. «Голос України» — найпопулярніша в області центральна газета й дуже багато чого для підняття її авторитету, поваги з боку читачів робить В'ячеслав Воронков».

Під керівництвом журналіста більше 10 років працює Гільдія власних кореспондентів і виходить газета «Окна», він є автором і ведучим телепрограми з 15-літнім стажем «Газетный дождь».

Людмила ТЕСЛЯ.
Фото Олега ВЛАДИМИРСЬКОГО.

ФОТОФАКТ

Фото Сергія ГУДАКА (Укрінформ).

Ужгородські «моржі» відкрили купальний сезон.

Порушення знайшли майже в кожному другому ресторані

ПОЧАТОК НА 1-Й СТОР.

За словами Ніни Перепелиці, відвідувачі ресторанів останнім часом віддають перевагу більш здоровій їжі. В меню дніпропетровських ресторанів дедалі рідше зустрічаються салати з майонезом, термін зберігання яких надзвичайно короткий. Відвідувачі обирають страви зі свіжих натуральних продуктів, не заправлені або заправлені олією.

У дні, що залишилися до Нового року, працівники управління поцікавляться й тим, як ресторани і кафе виконують вимогу щодо облаштування місць для курців і людей, які не мають такої згубної звички. Згідно із законом мають бути вказані місця і для одних, і для других. Якщо відповідна табличка відсутня, то в зоні для курців столи треба сервірувати попільничками, а в іншій їх не повинно бути, щоб клієнт міг легко зорієнтуватися, куди йому сідати. Водночас обслуга має піклуватися, щоб тютюновий дим не заважав людям, які не курять.

Тетяна КОЛЯДИНСЬКА.
Дніпропетровська область.

Мільйон ялинок до свята

До новорічно-різдвяних свят лісівники Рівненщини виростили понад мільйон ялинок та сосонок. Останні більш популярні у мешканців південних областей. Загалом плантації новорічних дерев в області займають 557 гектарів, на них висаджено 3,7 мільйона хвойних. Тільки цього року насаджень побільшало на 42 гектари. Разом з тим, лісівники застерігають тих, хто захоче мати ялинку задарма: з крадіями боротимуться спеціальні рейдові бригади працівників лісової охорони, міліції та Мінприроди.

Олександра ЮРКОВА.
Рівненщина.

Проводять конкурс новорічних вітрин

У тематичному оформленні вітрин до новорічних свят чернівецькі підприємці змагаються вже традиційно. Переможці огляду-конкурсу «Найкраща новорічно-різдвяна вітрина» у Чернівцях отримають грамоту та премію від міського голови. Конкурс проводять у трьох номінаціях: "Найкраща вітрина до 30 кв. м», «Найкраща вітрина понад 30 кв. м», «Комплексне новорічне оформлення закладу». До участі запросили заклади ресторанного господарства, торгівлі та сфери послуг. Хто найкращий, вирішуватиме комісія з урахуванням пропозицій мешканців Чернівців та виходячи з якості оформлення вітрин.

Сергій СУЛИМА.
Чернівці.

ФОТОФАКТ

Фото Лідії ТИТАРЕНКО.

У день святої Варвари, покровительки всіх рукодільниць, завідувачка дитсадка «Веселка» із селища Ірклієв, що на Черкащині, Людмила Фролова візьме участь в обрядовому жіночому дійстві. Майстриня гарно співає, захоплюється вишиванням, виготовленням колоритних ляльок (на знімку) та витинанок.

До крижаного континенту вирушили з вугіллям, сіллю та дзвоном

ПОЧАТОК НА 1-Й СТОР.

Умільці державного підприємства «Артемсіль» виготовили хрест із кристалу солі, який спортсмени взяли із собою на південний континент. А шматок вугілля із донецьких надр учасники експедиції видобули власноруч, спустившись до однієї з шахт області.

Очолює експедицію голова обласної федерації альпінізму Сергій Ковальов. У складі команди — прохідник шахти «Білозерська» Віталій Кутній, металург Сергій Токарєв та альпіністка Олена Виблова: вона зможе стати першою українською жінкою, яка здійснила сходження на вершину в Антарктиді. У кожного із учасників за плечима — 25-кілограмовий рюкзак із необхідними речами. Додому підкорювачі збираються взяти на згадку камінчики з антарктичної вершини. «Щоправда, друзі просять привезти пінгвінів — уже замовили вісімнадцять штук. Чим їх прогодувати в дорозі?» — жартує Сергій Ковальов.

Ліна КУЦ.

Міліціонер продавав героїн

Співробітник міліції одного з підрозділів Овідіопольського району придбав героїн з метою продажу.

В Одесі правоохоронець збув його наркоманові. Рішенням Приморського районного суду міліціонера взято під варту, а також відсторонено від обійманої посади до завершення судового розгляду.

Вл. інф.

У НОМЕР

ЛУГАНСЬК

Біля входу до храму виявили братську могилу німців

Під час реконструкції церковного двору Свято-Вознесенського храму міста Олександрівська, що входить до структури Луганська, будівельники виявили старе поховання. Його дослідженням зайнялися члени військово-патріотичного об'єднання «Каскад».

Робота ця — незвичайна, бо поховання було просто під стіною храму біля центрального входу. На глибині близько півметра розташовувалася братська могила, в якій були поховані два німецькі солдати. Глибина поховання вказує на те, що вони загинули взимку, коли німці тікали з міста під натиском радянських військ. За словами керівника «Каскаду» Олександра Гізая, тіла розташовувалися з півночі на південь, а не зі сходу на захід, і це дає підстави думати, що ховали німців, найімовірніше, місцеві жителі або церковні служителі.

Обидва солдати загинули від осколкових поранень. З поховання також витягнуті дві німецькі ручні гранати М-39 із прогнившими корпусами, кілька обойм із патронами, що стали непридатними, невелика металева коробка, в якій солдат зберігав сигарети та олівець, кілька монет й інші предмети. Ексгумовані останки солдатів передадуть пошуковому підприємству «Воєнні меморіали «Схід» для перепоховання на німецькому цвинтарі під Харковом.

Алла АНТІПОВА.

КРИМ

У Бахчисараї перевірять цільове використання землі

Міська влада хоче перевірити законність використання земельних ділянок у межах Бахчисарая, щоб виключити можливість їхнього протиправного використання і поповнити міський бюджет. Відповідне розпорядження видав міський голова Бахчисарая Костянтин Рубаненко:

— Мною особисто буде надано максимальну підтримку тим користувачам земельних ділянок, які мають реальну можливість будівництва на території Бахчисарая тих чи тих комерційних або соціальних об'єктів. Водночас відносно осіб, що навмисно ухиляються від цільового використання, будуть вжиті найсуворіші заходи, аж до розірвання договорів оренди земельних ділянок з наступною передачею такого права іншим особам.

За словами чиновника, плата за використання ділянок є одним із основних джерел дохідної частини міського бюджету, тому «саме це є основною мотивацією для наведення порядку у сфері землекористування».

Георгій ВЕРВЕС.

ЗАПОРІЖЖЯ

Увічнено пам'ять засновника болгарської держави

На житловому будинку за адресою вул. Профспілок, 2 відкрито меморіальну дошку хану Аспаруху. Ще перед будівництвом Дніпрогесу на території сучасного Запоріжжя археологом Володимиром Грінченком було знайдено так званий Вознесенівський скарб. Науковці Болгарії твердять, що згаданий «скарб» — це могила засновника болгарської держави хана Аспаруха. І ось 13 грудня за ініціативи низки болгарських національно-культурних товариств у Запоріжжі відкрито меморіальну дошку легендарному хану.

Леонід СОСНИЦЬКИЙ.

Кредит на два мільйони доларів

дали вінничанину у державному «Ексімбанку». Тепер позичені гроші стягують через суд

Кредит на суму 1,9 мільйона доларів вінничанину видали у 2008-му. До закінчення терміну повернення (2015 рік) ще достатньо часу. Однак позичальник перестав виконувати взяті на себе зобов'язання, і банк звернувся з позовом до суду.

— Прокуратура вступила у справу вже після того, як була подана позовна заява, — уточнює Сергій Гембера, прокурор відділу представництва інтересів громадян та держави у судах Вінницької обласної прокуратури. — Як тільки нам стало відомо про наявність такого судового спору, долучилися до захисту інтересів держави.

За словами співрозмовника, у позичальника був поручитель — юридична особа. Тому кошти стягуватимуть не тільки з основного боржника, а й з поручителя. Він забезпечив кредит відповідною майновою заставою.

Розгляд справи тривав протягом трьох місяців. Рішення про стягнення коштів суд прийняв 17 листопада ц. р. До відшкодування заявлено суму у вітчизняній валюті — 15 мільйонів гривень.

Під час розмови з прокурором до кабінету зайшов представник одного з державних банків. Передав документи на ще один проблемний кредит. Шість мільйонів гривень позичальник не повертає банку. Банкіри просять втрутитися прокуратуру. Надані матеріали ще перевірятимуть, а тим часом прокуратура вивела на чисту воду двох липових «банкрутів».

— Є такі позичальники, які після отримання кредиту застосовують хитру схему його неповернення, — продовжує прокурор Гембера. — Наймають грамотних юристів, ті підказують шляхи оформлення справи про банкрутство господарюючого суб'єкта, подають заяву до суду...

— А як же майно під заставою?

— Майно? Неодноразово доводилося стикатися з випадками, коли під час перевірок з'ясовувалося, що його нема і не було раніше, — каже співрозмовник. — Трапляється, що деякі речі знецінюються, тому не покривають суму кредиту. Самі банки, їхні служби безпеки мали б прискіпливіше перевіряти тих, кому дають гроші. Адже після того, як суд визнає підприємство банкрутом, тим самим звільняє його від зобов'язань повертати кредит.

Два такі рішення суду про визнання банкрутами господарюючих суб'єктів скасовано завдяки втручанню прокуратури. Банкрутство в обох випадках виявилось, як-то кажуть, липовим. Тепер Ощадбанку мають повернути 1,5 мільйона гривень, уточнив прокурор.

Довідково

З початку 2010-го Вінницька облпрокуратура захистила інтереси держави у банківській сфері на загальну суму 33 мільйони гривень. Законом передбачено, що прокуратура має право захищати тільки державні банки.

Віктор СКРИПНИК.

Вінниця.

На знімку: Сергій Гембера.

Фото автора.

До п'яти років позбавлення волі засуджено за хабарництво колишнього міського голову Горохова Волинської області, *повідомляє Укрінформ*

Цієї п'ятниці польські скаути передадуть львівським пластунам Віфлеємський вогонь миру, який щороку у Відні запалюють представники всіх скаутських організацій світу, *повідомляє Укрінформ*

Невидимий ворог стає корисним ресурсом

ПРОБЛЕМА ОЧИМА ВЛАСКОРА

Вчені та фахівці донецької шахти імені Засядька готові допомогти розв'язати проблему з метаном у Кузбасі. Проте вітчизняні вугільники поки що не мають економічної зацікавленості в таких проектах.

Три роки тому назва орендного підприємства «Шахта імені Засядька» не сходила зі сторінок газет — після великих аварій, внаслідок яких загинули 106 осіб. Сьогодні до вугільного підприємства знову прикуто увагу. Цього разу — фахівців, які хочуть перейняти досвід боротьби з метаном. Адже цей невидимий ворог залишається одним із головних чинників небезпеки і у вітчизняній, і у світовій вугільних галузях. Зокрема, під час міжнародного семінару, який відбувся на базі шахти, досягнуто домовленості про те, що «засядьківці» допоможуть Кузбасу розв'язати проблему із метаном. А робоча група у складі російських, українських та німецьких фахівців вивчить результати досліджень та підготує висновок і загальні рекомендації для всіх вугільних підприємств басейну.

Понад три чверті метану потрапляє в атмосферу

Відродження вугільної промисловості України можливе лише за рахунок концентрації гірничих робіт та підвищення обсягів видобутку вугілля. Наявні техніка та технології дають змогу реалізувати цю програму. Однак під час розробки газоносних вугільних пластів видобуток палива гальмується так званим газовим чинником, коли темпи дегазації відстають від темпів видачі вугілля на-гора. Наявні дегазаційні системи відстають від потреб часу. Як наслідок — безпека робіт знижується, підвищуються вимоги до ефективності та надійності вентиляції, можливості якої обмежені. З точки зору фахівців, каптування (уловлювання) метану та виведення газу на поверхню значно безпечніше та дешевше, ніж розведення його повітрям та транспортування гірничими виробками. На вітчизняних шахтах здебільшого задіяна друга схема. Тоді як перша дає змогу використовувати енергоносій і частково компенсувати витрати на дегазацію.

Середній видобуток вугілля у газоносних шахтах, на яких застосовують дегазацію, збільшився в 1,9 разу, а ефективність дегазації — лише в 1,13 разу.

«На більшості шахт Донбасу, з найбільшими включно, продуктивність дегазаційних систем не відповідає навантаженням на очисні вибої, — каже директор шахти імені Засядька Ігор Єфремов. — Навіть у тих копальнях, де є дегазація, понад три чверті метану не використовують, а викидають в атмосферу. Це знижує безпеку та погіршує екологічну ситуацію в регіоні».

Шахта імені Засядька — найзагазованіша на Донбасі, тож досвід саме цього вугільного підприємства становить інтерес для всієї галузі. На підприємстві виконано докорінну реконструкцію дегазаційної системи, споруджено чотири вакуум-насосні станції, нова система газопроводів загальною довжиною близько 40 кілометрів, як і прокладено магістральні та дільничні газопроводи. За словами директора, всі ці заходи дали змогу підвищити ефективність комплексної дегазації пластів-супутників та виробленого простору на виймальних дільницях до рівня понад 80 відсотків.

Безпека плюс екологія плюс нетрадиційне джерело енергії

Про використання шахтного метану пишуть багато, але здебільшого теоретично. Адже практичного досвіду в нашій країні майже немає, а зарубіжний не завжди підходить до гірничо-геологічних умов українських гірників. Тому висновки, яких дійшли протягом восьмирічної роботи на найбільшій донецькій шахті, привертають увагу широкого кола фахівців. Наприклад, думка про те, нібито газ можна брати, просто пробурюючи свердловини з поверхні, далека від дійсності. Хоча для дегазації виробленого простору на шахті й використовують вертикальні свердловини, пробурені з поверхні. Вони розташовуються із інтервалом 300—350 метрів.

«Дебіт таких свердловин нерівномірний у часі та пов'язаний із умовами їхнього виробітку, — зазначає Ігор Єфремов. — Враховуючи високу вартість спорудження та нестабільну роботу, вважаємо, що дегазація з допомогою свердловин, пробурених із поверхні, доцільна лише в комплексі з підземною дегазацією вуглепородного масиву та виробленого простору». Досліджуючи поведінку вугільних та породних пластів, гірники змогли сформулювати кілька наукових висновків. Адже не секрет, що процеси, які відбуваються на глибині 1—1,5 кілометра (а на таких глибинах українські шахтарі тепер видобувають паливо), слабко вивчені й потребують постійного моніторингу. Дослідження, проведені шахтою імені Засядька спільно із науковими інститутами, дали можливість розробити науково обґрунтований метод проектування та впровадити технологію комплексної дегазації високопродуктивних лав. Порівняно із рекомендованими раніше схемами, нова технологія збільшує ефективність дегазації покрівлі пласта в 1,5—1,9 разу.

Крім того, з'ясовано, що вміст метану в каптованому газі напряму залежить від технології дегазації. Свердловини, пробурені з поверхні, вилучають газ із вмістом метану 90—95 відсотків, пробурені з виробок — понад 25—60 відсотків, відведення газопроводу, залишеного у виробленому просторі, — до 10—40 відсотків. Ефективність комплексної дегазації виймальної дільниці становить 80—93 відсотки. «Розроблені технологічні схеми комплексної дегазації дали змогу підвищити безпеку ведення очисних робіт, збільшити навантаження на очисний вибій, а також вказали шлях отримання нетрадиційного джерела енергії — шахтного метану», — зазначив директор.

Порівняно із рекомендованими раніше схемами, нова технологія збільшує ефективність дегазації покрівлі пласта в 1,5–1,9 разу.

З 2004 року на шахті впроваджують проект із використання шахтного газу для заправки автомобілів і вироблення теплової та електричної енергії. Газ, отриманий зі свердловин, пробурених із поверхні, використовують для заправки автомобілів. За словами заступника генерального директора шахти із впровадження нових технологій та комплексного розвитку Бориса Бокия, після збільшення обсягу видобутку такого газу підприємство збирається придбати ще три компресорні станції. Обсяг утилізації доведуть до 10 мільйонів кубометрів метану на рік. Крім того, на шахті споруджено когенераційну установку, яка працює на метані й складається із дванадцяти модулей загальною потужністю 35 мегават теплової та 36,4 мегавата електричної енергії. Наступного року підприємство має намір спорудити ще одну установку на іншому промисловому майданчику. «Ці роботи є початком не лише нового напрямку підвищення безпеки та поліпшення умов праці гірників вугільних шахт, а й поліпшують стан екології вугільних регіонів та надають джерело отримання альтернативної енергії», — зазначає Борис Бокий.

Зниження вмісту метану в шахтній атмосфері зводить до мінімуму потенційну можливість вибухів та поліпшує техніку безпеки праці. Це дає змогу прискорити проведення підготовчих виробок, збільшити навантаження на очисний вибій та наростити обсяг видобутку палива. Крім того, виробництво власної електроенергії із метану поліпшує економічні показники роботи шахт. Тому представники вугільних підприємств виявляють зацікавленість у «метанових» проектах.

Водночас фахівці констатують: стимулів для розвитку цього напрямку у країні майже не створено. Наприклад, електроенергію, вироблену на когенераційній установці із метану, не купують за «зеленим» тарифом. Парадоксально, але встановлювати вітряки в донецькому степу сьогодні вигідніше, ніж використовувати шахтний метан. Останній, виходить, дешевше викидати в повітря, як це робиться десятиліттями.

Ліна КУЩ.

ДОВІДКОВО

За останні 13 років кількість надкатегорійних (за рівнем безпеки гірничо-геологічних умов) шахт в Україні скоротилася з 88 до 38, обсяги видобутку вугілля в цих шахтах зменшилися з 185 до 89 тисяч тонн на добу. Загальний обсяг метану, який вилучають вентиляційними та дегазаційними системами, знизився з 6,86 до 3,56 мільйона кубометрів на добу, в тому числі такого, який вилучають засобами дегазації, — з 1,39 до 0,86 мільйона кубометрів на добу.

ДОВІДКОВО

Обсяг викидів шахтного метану в Україні — понад 1,2 мільярда кубометрів на рік.

Утилізація шахтного метану — 70 мільйонів кубометрів на рік.

Запаси шахтного метану — щонайменше 12 трильйонів кубометрів.

На знімках: представники Кузбасу слухають розповідь генерального директора орендного підприємства «Шахта імені Засядька» Павла Філімонова (крайній ліворуч); у диспетчерській вакуум-насосної станції ведеться моніторинг параметрів метану.

Фото Івана КОЛПАКА.

Там, де закінчується асфальт

ТАК І ЖИВЕМО…

Овідіопольський район іноді називають візитною карткою Одеської області. А що? Частка істини в цих словах є. Чудове узбережжя Чорного моря, привабливі пляжі, прекрасні дороги, суперсучасна школа, яких і в столиці не в кожному районі відшукаєш. Бюджет району — це переважно фінансові відрахування ЗАТ «Авангард–Д», промтоварного ринку «Авангард», його ще називають «7–й кілометр», і численних промислових підприємств, розташованих тут. Межує район з обласним центром, і тому городяни так люблять ці заповідні місця.

І тісно, і не тепло

Але у візитної картки є, як відомо, і зворотний бік. І це — знову-таки дороги. А ось до невеличкого сільця Ленінталь Йосипівської сільської ради дороги у прямому розумінні цього слова немає зовсім. Ленінталю — 200 років. Заснований він німецькими колоністами позаминулого століття. Колись на його території розташовувався колгосп, слава про який гриміла у всьому Радянському Союзі. Тут була найбільша в районі молочнотоварна ферма. Сьогодні населення села становить близько 500 осіб. У всіх у них одна-єдина мрія — вони прагнуть побачити на власні очі асфальт на чотирикілометровій дорозі, яка зв'язує Ленінталь із Йосипівкою.

Дорозі, якщо так можна назвати ділянку суходолу, якою намагаються пересуватися автомобілі і люди, теж 200 років, як і селу. Коли перші поселенці тутешніх місць торували стежку в причорноморський степ, де заклали селище, вони й не підозрювали, що через два століття дорога залишиться в тому ж стані, що й під час її створення.

Цебро води, як розповідали мені в Ленінталі, вилите у вигляді дощу або снігу на цю дорогу, перетворює її на глиняне місиво, яке проїхати можна лише спецтехнікою. Коли торік на Одещині шаленіла снігова завірюха, село опинилося відрізаним від світу не в переносному, а в буквальнім значенні цього слова — рятувальники змогли дістатися до нього лише через п'ять(!) діб. Ці п'ять днів люди жили без хліба, без інших продуктів, без води, без світла...

Як потрапити місцевим жителям до райцентру: в лікарню, до школи, в міліцію, в аптеку, до нотаріуса? Як проводити в останню путь близьку людину (цвинтаря в Ленінталі немає, й доводиться небіжчиків ховати за п'ять кілометрів від села)?

Любов Толік — корінна жителька села, 30 років пропрацювала на фермі. Сьогодні, коли роки беруть своє, їй потрібна медична допомога. Надати її можуть тільки в райцентрі. Але як до нього дістатися, якщо, скажімо до прикладу, маршрутка, яка повинна робити один рейс на добу в село і назад, перейшла на триразове обслуговування пасажирів (три рази на місяць).

З величезним ризиком дістається бездоріжжям до Ленінталя шкільний автобус. Крім школярів, він під зав'язку завантажується дітьми, яких необхідно доправити до дитячого садка. Підсаджуються у шкільний автобус і дорослі дяді й тьоті, яким необхідно дістатися до траси із твердим покриттям, щоб там піймати попутку. Цей факт не той, про який кажуть: тісно, зате тепло. І тісно, і не тепло. А не дай Боже, щось станеться, адже автобус рухається заповненим надміру? Хто винуватий буде?

Вибої на злітній смузі економіки

Дороги між сільськими населеними пунктами сьогодні стали чи не найбільшою проблемою Причорномор'я. З магістральними трасами, з дорогами, що зв'язують райцентри з Одесою, — питань, як то кажуть, жодних. Але варто з'їхати з битого шляху на стежинку, як одразу починаєш відчувати всі «принади сільського життя».

У 2004 році на 21-й сесії обласної ради четвертого скликання було прийнято регіональну «Програму розвитку, ремонту та утримання вулично-дорожньої мережі Одеської області на період 2004—2010 років». Нинішнього року термін дії програми завершується. Час підбивати підсумки. А підсумків немає й підбивати нічого. Міркуйте самі: у 2009, 2010 роках на реалізацію програми «Дороги Одещини» не виділено жодної копійки. Тобто дороги не будувалися, не ремонтувалися, а села й селища, невеликі сільця втратили надію на зв'язок із зовнішнім світом.

Зміст цієї програми у світлі нинішніх фінансових реалій має вигляд, ну, просто фантастичний. У ній передбачалося, серед іншого, «застосування геотекстильних матеріалів під час ремонту доріг, використання модифікованих асфальтобетонних сумішей, використання рослинних бар'єрів уздовж міських доріг для зниження рівня шуму» тощо. Джерелами фінансування цієї безумовно привабливої цільової програми повинні були стати державний, обласний і районні бюджети.

Координувати і контролювати виконання програми повинна була Служба автомобільних доріг в Одеській області. На районному рівні — райдержадміністрації, виконкоми міських, селищних, сільських рад.

З кого сьогодні питати за невиконання цільової програми «Дороги Одещини»? Питати, по суті, нема з кого, тому що депутатів, які ухвалювали її, до обласної ради нинішнього скликання не обрано. Що, коло замкнулося й світла в кінці дорожнього тунелю для жителів сіл не буде ніколи?

***

Дороги називають злітною смугою економіки. Як живуть дороги — так живе й регіон. Сьогодні в Одеській області в черговий раз за останні 15 років точаться розмови про необхідність будівництва автотраси Одеса—Рені. Це 327 кілометрів. Ця дорога, в разі її будівництва, дасть змогу Україні вийти в лідери серед європейських країн—транзитерів. У зв'язку зі зростаючими потужностями глибоководного суднового ходу «Дунай—Чорне море», перспективами розвитку потужностей Ренійського морського торговельного порту, що відкриваються, ця автотраса необхідна для країни як повітря. Але в черговий раз далі розмов справа не рухається. Щоправда, проект будівництва автомагістралі Одеса—Рені внесено в перелік загальнонаціональних проектів. Тобто світло в кінці дорожнього тунелю загорілося. І вибої на злітній смузі все-таки можна здолати.

Ну а яку, власне кажучи, вигоду, отримають 500 жителів маленького сільця Ленінталь від будівництва автомагістралі міжнародного рівня? Вигода, виявляється, полягає в тому, що згідно із планами будівництва автотраси буде побудовано й під'їзні колії до невеликих сіл. Тобто Ленінталь отримає нарешті дорогу довжиною в чотири кілометри — до сільської ради Йосипівки.

В'ячеслав ВОРОНКОВ.

Фото Олега ВЛАДИМИРСЬКОГО.

З ДОСЬЄ «ГОЛОСУ УКРАЇНИ»

**** В Одеській області експлуатується 8211 доріг загального користування.***

**** На території області побудовано 862 мости загальною довжиною 15338 метрів.***

**** На територіях міст і селищ міського типу побудовано 3275 кілометрів вулиць і доріг загальною довжиною 26460 тисяч квадратних метрів.***

КОМПЕТЕНТНА ДУМКА

Олександр МАЛИН, заступник голови Одеської обласної державної адміністрації:

— Проблеми доріг у сільській місцевості і стан дорожньої мережі в населених пунктах, справді, тривожать. Облдержадміністрація звернулася до Кабінету Міністрів з аналітичною запискою про неякісний стан доріг у сільських районах області. Уряд пішов назустріч і виділив на першочергове розв'язання дорожньої проблеми 200 мільйонів гривень. 76 мільйонів гривень до регіону вже надійшли і почали працювати. Ми вибрали такий план дій: у кожному населеному пункті заасфальтувати по 2—3 вулиці. Це буде початком роботи з інтенсивного будівництва дорожньої мережі в сільських районах. Сьогодні ця робота ведеться в південних районах області — Арцизькому, Саратському і Татарбунарському. На черзі — північні райони — Савранський, Балтський, Кодимський.

Ну а в бюджеті на 2011 рік обов'язково буде передбачено кошти для будівництва доріг у сільських районах.

ЗА ЛИСТОМ ЧИТАЧА

Хто допоможе одинокому інваліду?

Ажде місцева влада, схоже, відсторонилась від його біди

До корпункту «Голосу України» у Чернівцях надійшов лист від 74-річного пенсіонера, інваліда другої групи Дмитра Георгійовича Гещука. Дідусь мешкає у селі Великий Кучурів Сторожинецького району. Одинокий інвалід скаржиться, що у нього мало шансів пережити нинішню зиму, він ризикує замерзнути у власному помешканні. Пенсіонер змушений ночувати у сільській лікарні, а вранці через усе село на милицях повертатися додому. Попри добре ставлення місцевих медпрацівників до дідуся, вони вже м'яко натякнули, що він не може там постійно жити, адже лікарня невелика, і місць навіть для хворих там не вистачає.

Чому Дмитро Гещук опинився в такій складній ситуації? Річ у тім, що під час червневої повені його оселя, розташована поряд із потічком, чи не найбільше у селі постраждала від затоплення — вода сягала аж до стелі. Так за один день чоловік втратив усе, що нажив за своє життя (майже 40 років він працював будівельником). За іронією долі, в день затоплення дідуся саме оперували в обласній лікарні, тому рятувати домашні речі було нікому. А співмешканка Дмитра Гещука, котра до повені проживала разом з ним, не бажаючи займатися його проблемами, повернулася жити до дітей.

Зараз у будинку Дмитра Георгійовича мешкати просто неможливо: вологість там така, що важко дихати. Стіни, підлога, стеля вкриті суцільним шаром плісняви. Та й спати нема на чому, бо єдиний диван довелося викинути, як, зрештою, і все інше — телевізор, посуд, більшу частину одягу, зіпсовані продуктові запаси тощо. Харчується лише тим, що приносять сусіди та небайдужі односельці.

Та основна проблема пенсіонера полягає навіть не в тому, що взимку йому ніде жити, нічого їсти. Інвалід вимагає від влади розчистити той самий потічок, захаращене русло якого й спричинило повне затоплення його будинку, та відбудувати міст. Бо зараз на його місці поставлена кладка, якою небезпечно переходити навіть людині, котра може нормально пересуватися. Якщо цього не зробити тепер, то навесні, коли почне танути сніг, обов'язково затопить знову. До того ж у зв'язку із важким післяопераційним станом Дмитро Гещук не зміг зробити ремонт у будинку, мало того — навіть відновити електропостачання. На виділені державою 30 тисяч гривень (йому чомусь присвоїли другу категорію) вдалося лише прибрати післяповеневі завали та купи сміття на подвір'ї й городі. За словами пенсіонера, сусідам присвоїли першу категорію (100 тисяч гривень) та виділили земельну ділянку, тому вони вже живуть у новозбудованому домі.

Куди тільки Дмитро Георгійович не звертався — від сільської ради до облдержадміністрації, але результату ніякого.

Після відвідин непридатної для життя оселі Дмитра Гещука кореспондент вирішив поспілкуватися із сільським головою Миколою Єричуком. Та його на місці не застали. За словами його заступниці Марії Цуркан, сільський голова перебував десь на околиці села (а воно досить велике), тому з ним розминулися.

Про проблему пенсіонера у сільраді знають, але допомогти поки що нічим не можуть, бо грошову допомогу згідно з комісійно визначеною другою категорією йому вже виплатили, а на розчистку потічка та будівництво моста у сільському бюджеті коштів бракує. Сподівалися, що їх виділять з державного бюджету. Кошторис уже складений, але відповіді зі столиці досі немає. Якщо грошей не дадуть, то спробують зарадити справі власними силами. Коли саме — заступник сільського голови не уточнила. Та все ж не зрозуміло, чому навіть не намагалися допомогти людині похилого віку, коли погода ще дозволяла.

З огляду на те, що сільський голова — це посада виборна, можна припустити, що Микола Єричук, котрого село обрало вже втретє, був зайнятий передвиборними клопотами і не мав часу на виконання своїх інших, не менш важливих, обов'язків.

Сергій СУЛИМА.

На знімку: Дмитро Георгійович Гещук поряд зі своєю оселею.

Фото Петра ГОНЧАРА.

Станом на 1 грудня поголів'я свиней на Прикарпатті, порівняно із аналогічним періодом минулого року, збільшилось майже на 21 відсоток, а кількість великої рогатої худоби в області зменшилась на 2,3 відсотка, *повідомляє наш власкор Дарина НАЗАРЧУК*

СБУ викрила факт привласнення керівниками однієї з кредитних спілок Одеси понад 100 мільйонів гривень своїх вкладників протягом 2004—2010 років, *повідомляє Укрінформ*

Горло можна лікувати не лише теплом, а й холодом

ЗДОРОВ'Я

У холодну пору року в багатьох загострюються захворювання ЛОР-органів. Допікають і звичайна застуда, і грип, і ангіна, і запалення аденоїдів у дітей. Але не всі хворі вчасно звертаються до фахівців, оскільки відвідування ЛОРа у свідомості багатьох із нас асоціюється з дуже болісними та неприємними процедурами. Одні покладаються на «само мине», інші займаються самолікуванням, що часто призводить до згубних для здоров'я наслідків.

Але медицина не стоїть на місці, постійно з'являються все нові й нові способи захистити своє здоров'я. Так, до нашої редакції звернувся хірург вищої категорії, керівник центру «Кріолорика» Володимир Стась **(на знімку)**, який уже багато років у Києві вивчає кріогенний метод лікування захворювань горла й носа. Він розповів про цей безкровний і практично безболісний метод лікування ЛОР-захворювань.

Про цілющі властивості холоду знали ще в Давній Греції, тому новим метод кріотерапії назвати не можна. А на науковому рівні заморожуванням почали займатися ще з 60-х років минулого століття. Зараз його активно використовують для лікування й профілактики ЛОР-захворювань у багатьох країнах. Зокрема, і в Росії, і в Україні на цю тему захищено не один десяток дисертацій. «Суть кріотерапевтичного впливу — в глибокому охолодженні ділянок різних тканин з метою їхнього руйнування або стимуляції. Кріотерапія вирішує дуже багато нерозв'язних у недалекому минулому проблем», — розповів Володимир Григорович. «Я займаюся кріотерапією більше двадцяти п'яти років. Та раніше ми не дуже активно впроваджували цей метод. Але зараз з'явилася проблема органозберігаючих операцій. Якщо раніше ми видаляли мигдалини всім підряд, то зараз намагаємося зберегти їх. А метод кріотерапії і є альтернативою хірургічному лікуванню. Є два види впливу на тканину. Перший — з метою часткового руйнування й наступного відновлення слизової (кріодеструкція), другий — кріостимуляція. Тобто хірургічний і терапевтичний ефект. Ці методи не мають протипоказань. За винятком гострих інфекцій».

За допомогою цього методу ефективно лікувати хронічні тонзиліти, фарингіти, на які часто страждають люди похилого віку або ті, у кого «голосова» професія, аденоїдити 1-го і 2-го ступеня в дітей.

Аденоїдит — це запалення аденоїдної тканини, що знаходиться у носоглотці, яке перекриває подих. Багато хто пам'ятає, що раніше практично всіх дітей із цією хворобою відправляли на операцію. Зараз за допомогою кріотерапії є шанс зняти запалення й уникнути хірургічного втручання. Також кріотерапією лікують вазомоторні риніти (у народі — постійний нежить). Приміром, кілька років тому у Володимира Григоровича був пацієнт, який довгий час не міг вилікуватися — щодня в аптеці купував по шість флакончиків «Нафтизину». Його вже впізнавали всі аптекарі в окрузі. Такі хвороби справді складно вилікувати звичайними терапевтичними методами. А от кріотерапія допомогла. За словами лікаря, частими його пацієнтами стають алергіки: «Був пацієнт, який навесні на вулицю вийти не міг — алергія на цвітіння призводила до такого нежиттю, що доводилося закриватися у квартирі. Кріотерапія допомогла йому настільки, що тепер він не тільки спокійно переживає весну, а й може відчувати запах квітів, не переживаючи за наслідки».

Також кріотерапія має імуностимулюючий ефект — її використовують для профілактики грипу, що особливо актуально в нинішній період. «Ми зрошуємо слизову оболонку носа й носоглотки парами рідкого азоту. І тому оболонка стає більш стійкою до атак різних бактерій і мікроорганізмів. Тобто, підвищується імунітет. Тканина мигдалин має властивість розпізнавання вірусу. Якщо людина перехворіла, скажімо, одним вірусом, цього року вона їм вже не захворіє, оскільки виробляються антитіла. Коли ми впливаємо на тканину мигдалин, вона активніше починає брати участь у процесі розпізнавання вірусів і бактерій. Це як індивідуальне щеплення», — пояснив лікар.

Кріотерапія, звичайно, не панацея від всіх ЛОР-захворювань, але цей новий метод лікування стає дедалі популярнішим серед пацієнтів, і все більше лікарів звертають на нього увагу.

Тетяна ПАСОВА.
Фото автора.

Двісті тисяч гривень для онкохворих дітей зібрали у Вінниці на благодійному вечорі

АКЦІЇ

Депутати обласної і міської рад, керівники області й міський голова Вінниці, Генеральний консул Республіки Польща у Вінниці Кшиштоф Свідерик — усі вони стали учасниками благодійного вечора на допомогу онкохворим дітям. У залі обласного музично-драматичного театру, де відбувався захід, не було жодного вільного місця.

Удруге дизайнер одягу з Вінниці Ольга Родченко ініціювала у такий спосіб збір коштів для онкологічного відділення обласної дитячої лікарні. Якщо в грудні минулого року вдалося зібрати лише 26 тисяч гривень, то минулої суботи небайдужі вінничани внесли майже у десять разів більше — 196 тисяч 822 гривні.

— Вірю в те, що такі благодійні акції стануть щорічними, — каже пані Ольга. — В нашому краї багато небайдужих людей, сподіваюся, що наступного року вони першими відгукнуться на пропозицію допомогти у лікуванні онкохворих діток.

У декого з присутніх сльози з'явилися на очах після демонстрації на екрані сюжету про дітей, у яких лікарі діагностували онкологічне захворювання. Таких пацієнтів в обласній лікарні нині більше тридцяти.

50 тисяч гривень переказав на рахунок лікарні міський голова Вінниці Володимир Гройсман.

Усі учасники художньої самодіяльності виступали на вечорі безплатно — від студентки Вінницького училища культури Галини Крюк, яка сама перенесла декілька онкологічних операцій, до народного артиста України Володимира Гришка.

Галина Крюк не тільки майстерно виконує поетичні й прозові твори. Вона ще й уміла рукодільниця. Виготовляє м'які іграшки і дарує їх дітям. Дізнавшись про благодійний вечір, дівчина сама зателефонувала його організатору та запропонувала виставити на аукціон частину своїх робіт. Одну з них — великого верблюда придбав керівник агрокомплексу «Зелена долина» з Томашпільського району Роман Заєць. Підприємець заплатив за іграшку дві тисячі гривень. Найдорожчим лотом став подарунок від Генерального консула Польщі у Вінниці Кшиштофа Свідерика. Запропонований ним набір аудіодисків з творами Фредеріка Шопена та художній альбом про життя і творчість композитора продали за 3,5 тисячі гривень. 50 тисяч гривень переказав на рахунок лікарні міський голова Вінниці Володимир Гройсман. Загалом від підприємців і меценатів надійшло сто тисяч гривень. 51,6 тисячі гривень виручили від продажу квитків.

Родзинкою вечора став показ зимових моделей одягу ініціатора заходу — дизайнера Ольги Родченко, а також яскравий виступ маестро Володимира Гришка у супроводі артистів його оригінального балету на ходулях.

Віктор СКРИПНИК.

Вінниця.

☞ ДОВІДКОВО

За даними Центру медичної статистики МОЗ України, щодня у нашій державі реєструють не менше трьох нових випадків онкозахворювань у дітей. Загалом протягом року лікарі реєструють приблизно 150 тисяч пацієнтів з діагнозом рак. За такий само час від цієї хвороби помирає 90 тисяч хворих. Смертність від онкозахворювань поступається лише кількості померлих від серцево-судинних хвороб.

Продовжили ресурс енергоблоків РАЕС

У Кузнецовську Державна інспекція ядерного регулювання України на своєму засіданні прийняла рішення продовжити термін експлуатації енергоблоків № 1 та № 2 ВП «Рівненська АЕС» у понадпроектний термін іще на двадцять років та за результатами періодичної переоцінки безпеки кожні десять років.

Готувати згадані блоки до цього на РАЕС почали ще з 2004 року згідно з Комплексною програмою продовження термінів експлуатації енергоблоків №1 та №2, яка визначена Стратегією енергетичного розвитку України до 2030 року. Наскільки ця робота була проведена масштабно, засвідчила комплексна інспекційна перевірка, висновки якої стали підставою для надання ліцензії на продовження терміну експлуатації перших двох рівненських енергоблоків. Для міста енергетиків продовження терміну дії блоків означає збереження робочих місць для атомників. Тим часом оцінки цієї події провідними екологами та активістами екологічних громадських організацій не надто оптимістичні: вони вважають, що продовження строків дії найстаріших в Україні блоків — це небезпечно і марнотратно.

Рівненська область.

Волонтери та екологи призначили дату генерального прибирання країни

16 квітня 2011 року 50 тисяч волонтерів візьмуть участь у національній кампанії «Зробимо Україну чистою». Вони прибиратимуть вулиці, парки та сквери від сміття. Приєднатися до них може кожен, хто не вважає за норму купи непотребу на вулицях своїх містечок та сіл, розбиті пляшки та бруд на пляжах і в зонах відпочинку.

Координатор кампанії Юрій Пивоваренко переконаний, що людина, яка бодай один раз взяла участь у громадському прибиранні, більше ніколи не кине недопалок повз урну. Тому активісти прагнуть залучити якнайбільше людей до очищення міст від стихійних звалищ. Координатор проекту представництва ООН в Україні «Волонтерство заради нашої планети» Джованні Моцареллі вчора на прес-конференції підкреслив, що «акція «Зробимо Україну чистою» спрямована не так на саме прибирання, як на те, щоб змінити ставлення людей до навколишнього середовища».

Ідея провести загальнонаціональну кампанію з прибирання усієї країни виникла через те, що, по-перше, в Україні вже є дуже багато людей, які проводять місцеві толоки, ініціюють очищення прибудинкових територій, парків. Проте ці громадські рухи нечисленні, а відтак — невпливові. Об'єднавши їх, можна створити потужну кампанію, яка і міста прибере, і вплине на свідомість простих українців і чиновників. По-друге, прибирання хаотичних смітників — це рух, у якому задіяні багато країн Європи. Загальнодержавні прибирання з ініціативи громадських організацій уже неодноразово відбувалися в Естонії, Литві, Латвії, Словенії, Румунії, Португалії, Бразилії та Австралії. Тож механізм проведення таких кампаній уже відпрацьований.

Хоча до 16 квітня ще далеко, організатори активно готуються до прибирання. До 1 березня вони планують скласти карту смітників, які треба ліквідувати. Усіх небайдужих до довкілля закликають складати такі карти для своїх містечок та ділитися ними з організаторами кампанії «Зробимо Україну чистою».

Тетяна ПАСОВА.

☞ ДО РЕЧІ

Площа сміттєзвалищ України нині порівняна з державою Люксембург.

ФОТОФАКТ

Віце-прем'єр-міністр, міністр соціальної політики України Сергій Тігіпко зустрівся з адміністратором Програм розвитку ООН, головою Групи розвитку ООН Хелен Кларк.

Фото Олега МАРКЕВИЧА (Укрінформ).

Безслідно зник у Туреччині

У Туреччині безслідно зник 36-річний мешканець Тернополя Олександр Дем'ян. Чоловік виграв путівку на відпочинок на двох в інтернет-магазині, де часто купував товари.

Оскільки дружина через сімейні обставини (у родині виховується троє малолітніх дітей) та роботу не змогла скласти чоловікові компанію, він поїхав сам. Олександр Дем'ян телефонував додому щодня, аж поки таємниче не зник перед самим поверненням в Україну. Його вже більше місяця безрезультатно розшукують через Інтерпол, міжнародні урядові та громадські організації.

Це не перший випадок, коли за кордоном зникають мешканці області. Щоправда, здебільшого це нелегали, які часто послуговуються фальшивими документами, що утруднює їх пошук.

Загалом з початку року до міліції із заявами про розшук рідних та близьких звернулися 217 жителів області. Майже 90 відсотків правоохоронці розшукали впродовж десяти днів. Чимало з них «зникали» добровільно — приміром, щоб сховатися від кредиторів. Нерідко зниклі зловживали спиртним. Крім того, **повідомляє центр зв'язків з громадськістю УМВС у Тернопільській області**, у розшуку перебувало дев'ятеро дітей, які втекли з будинків-інтернатів і від рідних.

Любов ЛЕВИЦЬКА.

Тернопільська область.

Афіни — третій день без громадського транспорту

Учора в столиці Греції вже другий день поспіль страйкували працівники громадського транспорту, **передає РІА «Новости».**

Напередодні відбувся шестигодинний страйк транспортників, а у вівторок працівники галузі вирішили залишити городян без метро, автобусів, тролейбусів і трамваїв на 24 години. Залізничники де-факто не працюють з неділі й мають намір страйкувати до четверга. Страйкарі протестують проти заходів уряду із скорочення витрат в обмін на кредитну підтримку ЄС і Міжнародного валютного фонду. Крім того, транспортники незадоволені майбутнім реформуванням галузі, яке, на їх думку, знизить їхні доходи і може призвести до звільнень.

На сьогодні оголошено добовий загальнонаціональний страйк, який знову торкнеться всіх без винятку видів транспорту, також через це буде припинене повітряне сполучення в країні. Скасовано сотні рейсів.

Британська поліція обшукала колишній будинок стокгольмського смертника

Учора поліція Великобританії провела на півдні країни обшуки у зв'язку з подвійним терактом, що стався в суботу у Стокгольмі, **повідомляє Agence France-Presse.**

Раніше з'явилися повідомлення, що Таймур Абдул Вахаб, смертник, що підірвав себе у шведській столиці, жив і навчався у Великобританії. За словами прес-секретаря поліції Лондона, затримань за результатами обшуку не проводили.

Нагадаємо, у результаті двох вибухів у Стокгольмі 11 грудня одна особа загинула й дві дістали поранення. Наступного дня ісламістський сайт Shumukh al-Islam опублікував ім'я й фотографію смертника. Незабаром з'явилися повідомлення, що в 1992 році Таймур Абдул Вахаб переїхав до Швеції з Багдада, а в 2001 поїхав навчатися до Великобританії.

13 грудня інформаційна організація SITE повідомила, що Вахаб залишив заповіт, у якому стверджував, що діє в інтересах терористичної організації «Аль-Каїда». Досі жодна організація не взяла на себе відповідальності за вибухи у Стокгольмі.

ФОТОФАКТ

Обвал будівлі фабрики у місті Александрія в Єгипті, за офіційними даними, забрав життя щонайменше трьох людей.

Фото Сіньхуа/Укрінформ.

Майже кілограм золота затримали в Чопі

Повертаючись з Угорщини на легковику «Фольксваген», наш співвітчизник свідомо зманеврував у «зелений коридор», тим самим декларуючи свої чесні наміри перетнути кордон. Проте митники вирішили перевірити і провели огляд речей. Відтак у двох зовнішніх та внутрішніх кишенях куртки, одягнутої на чоловікові, виявили 509 штук ювелірних виробів. У чотирьох прозорих пакетах знаходились 54 каблучки, 116 перстнів, 130 пар сережок, 34 обручки, 15 браслетів та 160 кулончиків.

Тож спокуса отримати чималий зиск від перепродажу ювелірних виробів, при цьому не сплативши ані копійки державі, закінчилася порушенням кримінальної справи. Долю вилучених ювелірних виробів загальною вартістю майже 640 тисяч гривень визначатимуть правоохоронці та суд, **повідомила «Голосу України» інспектор Чопської митниці Вікторія Сенгетовська.**

Василь НИТКА.

Закарпатська область.

АКТУАЛЬНО

У Росії хочуть об'єднати політичну опозицію

У Москві відбувся з'їзд чотирьох опозиційних партій. За його підсумками відомі російські політики Михайло Касьянов, Володимир Рижков, Борис Нємцов і Володимир Мілов оголосили про створення «Партії народної свободи». Основна мета нової політичної сили — домогтися зміни влади в Росії.

На з'їзді були 168 делегатів з 51 регіону РФ, ухвалено статут, програму й призначено керівництво партії. Головними завданнями нового політичного об'єднання стануть реєстрація партії й висування її представника кандидатом у президенти країни на виборах 2012 року, а також участь у парламентських виборах. За словами екс-прем'єр-міністра РФ Михайла Касьянова, основна мета опозиційної партії — це зміна влади в Росії демократичним шляхом.

Демократи мають намір боротися із криміналом, домагатися політичної реформи, встановлення європейських стандартів життя. Однак, на думку експертів, спочатку лідерам партії необхідно буде доводити, що вони «не політики вчорашнього дня».

Прокремлівський молодіжний рух «Росія молода» влаштував пікет біля готелю, де проходив з'їзд демократів. Кілька десятків молодих людей стали біля входу із прапорами й вручали делегатам листівки із заявами, що з'їзд коаліції спонсорується з-за кордону. «Помаранчевий дурман, вали за океан!» — таким було гасло акції.

На думку російського політолога Олексія Мухіна, «навряд чи нова партія досягне успіхів у завоюванні влади».

Експерт вважає, що «всі політики, які очолюють демократів, за винятком Володимира Рижкова, дискредитували себе в минулій політичній діяльності на державній службі».

Політологи також вважають, що у нинішньої влади досить правових важелів, щоб не допустити нову партію до участі в президентських виборах. У всякому разі, навколо з'їзду вже утворився інформаційний вакуум. Жоден федеральний телевізійний канал не дав ніякої інформації про цю подію. А лідер правлячої партії, спікер Державної думи Борис Гризлов, офіційно заявив, що партія «Єдина Росія» нікому не дозволить скласти їй конкуренцію на президентських виборах.

В адміністрації президента РФ створення нової опозиційної партії позитивних емоцій також не викликає. Як вважає політолог Володимир Гельман, Кремль торпедуватиме реєстрацію нової партії, «якби я був Владиславом Сурковим (заступник голови адміністрації), то зробив би все можливе, щоб «Партію народної свободи» не зареєстрували».

Втім, навряд чи влада опуститься до такого, адже політична опозиція в Росії маргінальна. До того ж, відповідно до численних соцопитувань, росіяни в переважній більшості вважають, що порядок повинен забезпечуватися «сильною рукою». Таким чином, підприємців, чиновників і простих обивателів цілком влаштовує нинішня політична система влади, що забезпечує непорушність суверенної демократії й правлячого в Росії тандема двох політиків Дмитра Медведєва й Володимира Путіна.

Віктор ТИМОШЕНКО.

Москва.

За рік поголів'я великої рогатої худоби в Україні скоротилося на 2,2 відсотка — до 5,1 млн. голів, *повідомляє Держкомстат.* Зокрема, поголів'я корів «зріділо» на 3,1 відсотка — до 2 млн. 705 тисяч

За оцінками асоціації «Укроліяпром», у нинішньому сезоні наша країна вийде на перше місце у світі як з виробництва насіння соняшнику (7,2 млн. тонн), так і з виробництва соняшникової олії (3,1 млн. тонн). Водночас Україна залишається лідером з експорту соняшникової олії, постачаючи її на зовнішні ринки до 2,6 млн. тонн на рік — майже 65 відсотків світового експорту

ДОЛЯ

І в сто літ материнському серцю пече

Козяче молоко і трав'яні настої додають сили і здоров'я.

На диво сонячної та погожої днини на порозі свого дому гостей зустрічає привітна, врочисто вбрана жіночка. Знаючи, що їдемо вшановувати столітню мешканку села Рогині Городенківського району Марію Гель, подумуємо, що на обійсті — її дочка. Та правнука ювілярки Галина, усміхаючись, підморгує рідненькій: мовляв, ось які ви в нас молоді!

Як з'ясувалось, столітня бабуся ще така гожа, що не лише ходить, а й допомагає поратися молодим, навіть вареники ліпить! Скуштували ми отих її маколиків із сиром, та й давай розпитувати, в чому ж секрет її довголіття?

— Та які там секрети, — одказує Марія Іванівна. — Ніколи не була в лікарні, не вживала жодних пігулок, а, як слабувала десь-колись, допомагали трав'яні чаї, компреси, козяче молоко. Ото й увесь лік! За життя горілки ніколи не пробувала, хіба що винця домашнього. А то колись хто дохторів знав? Народжувала, як усі, вдома. Двох синів, Петра й Романа, і дочку Наталію, народними засобами й лікувала за потреби. Та, видається, міцними були мої діточки, бо щось не пригадую їхніх болячок.

Ювілярка розповідає, що із дванадцяти літ служила в панів. Грамоти не знає, лише кілька букв, зате рахує справно. Чоловік Антін був родом із села Ясенева Пільного, а в Рогині, на цьому грунті, подружжя звело свою хату. Добротну, як на ті часи, ще й добудовували згодом. Чоловік воював на двох війнах, а повернувся, то не мав спочинку: ростили дітей, відтак і внуків дочекалися. Весь вік Марія Іванівна трудилася в місцевому господарстві, спочатку — біля овець, згодом у ланці, а вдома тримали й корів, і поросят, і пташине царство. Як усі в селі. Та ще й біля поля роботи чимало. Не шкодувала себе, лише дуже сумує, що вже двадцять літ, як утратила чоловіка, а найстарший син Петро торік помер. Змахує сльозу старенька при цьому спомині, і думається, що любляче материнське серце навіть і в сто літ гаряче й уболіває за дітьми...

Кажуть, Бог дає таке довге життя добрим і щирим людям. Бо й справді, побожна й працьовита Марія Гель заслужила собі ласку від Господа та повагу від людей і рідних. А на святкову гостину з нагоди столітнього ювілею зійшлася численна родина. Тішиться старенька, що має ще молодшого брата Василя в селі, дочекалася дев'ятьох онуків, тринадцятьох правнуків та ще й шістьох праправнуків! Правнука Галина, секретар сільської ради, з чоловіком Миколою Довганюком й доглядають її, й коло своєї господарки пораються. Будують он хату нову. А Микола ще й кооператив заготівельно-збутовий зареєстрував, обладнує для його потреб колишню колгоспну тютюносушарку, викуплену в місцевих селян як майнові паї. Придбав сяку-таку техніку наразі, та сподівається, що вдасться чогось домогтися. Що ж, продовжується життя в маленькій Рогині!

Людмила СТРАЖНИК.
Івано-Франківська область.

Чому податки налякали телятко

Чи вплине ухвалений кодекс на вартість молока?

Якщо сказати, що на жирність молока впливають не добрі корми, а... Податковий кодекс, це може видатись повною нісенітницею. Так само, як і те, що життя новонародженого теляти може залежати від повноти прав податківця. Але насправді це так. Як з'ясувалось, ухвалений документ вносить серйозні зміни у систему дотування сільськогосподарської продукції, зокрема і молочної сировини. Якщо і тепер селянину аж ніяк не завжди вдається вчасно отримати державну грошову підтримку за здане молоко, то що буде, коли її виплачуватимуть раз чи двічі на рік? Уже тепер прогнозується подорожчання молочної продукції щонайменше на двадцять відсотків. Крім того, на ринку молока залишається чимало інших економічних суперечностей, котрі так само підігрівають ціни.

Сировини дедалі менше? То й добре

Чи не вперше за багато останніх років ажіотажу на сировинному ринку не спостерігається. Завжди між молочарями існувала жорстока конкуренція за розподіл зон, не раз навіть доводилось чути про не дуже коректні й законні методи цієї конкуренції. А тут від керівника одного із заводів довелось почути про те, що вони вже не «б'ються» за велике молоко. І все через те, що обсяги виробництва свідомо зменшуються.

Руслан Пшибельський, директор Віньковецького сирзаводу, перший підтверджує це. На підприємстві добре пам'ятають часи, коли за його сирами та іншою продукцією стояли черги, адже продукція тамтешніх сироварів завжди була і залишається найвищої якості. От тільки нині ажіотажу навколо неї не спостерігається. Підприємству, котре може переробляти понад сто тонн сировини за добу, нині вистачає і двадцяти. Чому? Та тому, що заводські склади забиті товаром, який неможливо продати на вітчизняному ринку. Якісний сир виявився надто дорогим, а тому — просто неконкурентоспроможним порівняно з імпортним... сурогатом.

Щоб зрозуміти, чому так сталось, Руслан Броніславович знайомить із азами сироваріння:

— Для виробництва кілограма сиру знадобиться 10—11 літрів молока. Навіть при закупівельній ціні у три гривні, а був час, коли платили більше, вже набігає понад тридцять гривень. Тепер треба додати ще в середньому по півгривні на літр за доставку, утримування заготівельних пунктів, проведення аналізів... Виробничі витрати, хоч як старайся, а меншими від 25 відсотків теж не будуть. От і виходить, що мінімальна ціна кілограма сиру не може бути меншою від 45 гривень за кілограм. І це на заводській прохідній. Торгівля теж не обійдеться без своїх надбавок. Ось тобі і склади високої ціни. Але вони реальні. І на них не можна вплинути в ручному режимі.

> **Якісний сир виявився надто дорогим, а тому — просто неконкурентоспроможним порівняно з імпортним... сурогатом.**

То звідки на прилавках з'явились дешеві сири? Нелегальна контрабанда — переконані вітчизняні виробники. Причому нам пропонується зовсім не молочний сир, а його замінник, де в основі — рослинні жири та різні хімікати. Звідси і низька вартість. Що дивуватись, коли споживач, який не може похвалитись своїми статками, робить вибір на користь дешевого сурогату? «А в результаті це ставить в глухий кут наші підприємства, які не можуть продати свій товар, — переконаний Руслан Пшибельський. — Якщо ситуація не буде змінена, то на молочні заводи чекає доля знищених свого часу цукрових».

Такий острах має своє реальне підгрунтя. Ще зовсім недавно на віньковецькому заводі будували чималі плани на перспективу. Підприємство має п'ятсот гектарів землі. Щоб убезпечити себе від сировинних ризиків, утримують свою ферму на сто голів. Тут збирають молоко найвищої якості, яке одразу відправляють у цех цільномолочної продукції. Звідси — споживацька довіра до цієї торгової марки.

Планували розширити ферму, купити ще з півсотні нетелів. Але всі плани відкладено на невизначений термін. Про який розвиток може вести мову підприємство, коли сьогодні у нього один головний біль — збути продукцію, щоб не потрапити у банкрути. А саме ця перспектива стала реальністю для багатьох місцевих переробників.

Як уникнути банкрутства

Відповідь на це запитання хотілось почути від керівників підприємств, які ще не так давно вважались фінансово успішними. Переважна більшість говорила про дві основні умови. По-перше, державна допомога галузі повинна виявитись насамперед у тому, щоб припинити безконтрольний ввіз дешевого сурогату молочних продуктів. І з цим важко не погодитись.

Зате друга умова не така вже й однозначна — відмовитись від декларування ціни на готову продукцію, що діє тепер, зате закріпити її на сировину у розмірі двох гривень за літр. Свого часу, намагаючись стримати зростання цін на цю категорію товарів, уряд зобов'язав переробників у разі підвищення ціни більш як на один відсоток на місяць обгрунтовувати причини подорожчання і лише після цього декларувати зміни ціни. Однак це мало вплинуло на ситуацію. Адже таке декларування поширюється лише на основні продукти — скажімо, масло 72 відсотки жирності, молоко — 2,5 відсотка, сметану 20-відсоткової жирності. Щоб обійти цей бар'єр, виробники просто схитрували, додавши до своєї продукції по відсотку жирності. Однак винними у шахрайстві себе не вважають. Йти таким шляхом змушені, аби не опинитись у збитках. Що ж, реалії змушують змиритись із таким виправданням.

> **Про який розвиток може вести мову підприємство, коли сьогодні у нього один головний біль — збути продукцію, щоб не потрапити у банкрути.**

Зате як бути із ціною у дві гривні за літр молока?

Для власника корови — це загибель

Спеціалізованим господарствам, котрі можуть гарантувати великі партії висоякісного молока, переробники платили до п'яти гривень за літр. За «людське» традиційно давали менше — не так часто планка переходила за три гривні. Але нині ціни стрімко падають, і вже дві з половиною гривні за літр отримати не так просто. Для зимової пори, коли надої помітно скорочуються, ці стрибки просто незрозумілі.

За такої політики важко говорити не те що про розвиток галузі, а навіть про її утримання. На початок листопада, порівняно з минулим роком, в області знову скоротилось на кілька відсотків і поголів'я корів, і виробництво молока. Коли ж виникнуть ще й додаткові податкові утиски, то долю новонародженої телички можна передбачити наперед. Для чого господарю, вирощуючи корову, ростити і власні збитки?

З прикрістю дізнаюсь, що, приміром, у Деражнянському районі залишилось лише три(!) господарства із фермами, де загалом утримується менше семисот голів худоби. Правда, ще майже десять тисяч корів є у домашніх господарствах. Але хіба при такому рівні тваринництва можна вести мову про те, що молочна переробка зможе перегнати і за якістю, і за цінами іноземних виробників?

Услід за переробниками збитків почали зазнавати і селяни. Такого не було, щоб молоко не виручало господарство «Промінь» із села Мала Клітна, що у Красилівському районі. Тривалий час воно залишається «молочним оплотом» для всієї області, адже тут утримується до чотирьох тисяч голів худоби. Навіть цієї пори тут доять щодня до дванадцяти тонн молока, десять з яких продають. Завжди молоко було незмінною твердою валютою для господарства, яка давала змогу утримувати все і всіх. Але тепер вартість її почала падати. Переробники не тільки зменшили закупівельну ціну для господарства, а й завинили близько 1,2 мільйона гривень.

У хазяйстві картають себе: не потрібно було слухати ні накази, ні прохання обласного керівництва і змінювати партнерів. Тоді піддались на вмовляння, що непатріотично вивозити сировину за межі області. Послухались, уклали угоди зі своїм заводом. А що тепер?

Ця неприємна історія наче ще раз підтверджує: у виробництві та бізнесі не може бути ні штучних наказів, ні дружніх прохань. Всім мають керувати чіткі економічні закони і правила. А їх якраз і немає.

Ну послухав би хтось сьогодні переробників і зробив обов'язковою ціну в дві гривні за літр молока. Можна не сумніватись, завтра ми б уже рахували зменшення поголів'я не на кілька відсотків, а у кілька разів. То де ж має бути та золота середина, коли всім зручно і вигідно?

Можливо, варто знову повернутись до старої дотаційної системи, коли і селянин отримає своє, і переробник не страждатиме від зайвих витрат. Можливо, є ще якісь варіанти. Але над цим треба комусь добре подумати, пошукати не тільки ідеї, а ще й фінанси. А хто це робитиме?

У результаті на молочному ринку абсурдна цінова плутанина. Це статистика каже, що там ціни піднялись лише на кілька відсотків. А покупці на ринку помітили, що буквально за пару тижнів вартість сметани збільшилась ледь не на третину. Зростають ціни на сир та молоко. А коли зупиняться — незрозуміло.

Ірина КОЗАК.
Хмельницька область.

Фото автора.

Молодече завзяття, помножене на прагматизм

— Олеже Володимировичу, сьогодні «Урожай» — це ніби держава у державі. Товариство обробляє 70 тисяч гектарів землі у різних районах області. Як вдається успішно керувати цим «материком»?

— Ми орендуємо земельні частки не лише на Черкащині, а й у сусідній Київській області. Маємо 14 сільськогосподарських філій, в яких трудиться понад півтори тисячі працівників. Самотужки організувати роботу компанії, а головне, фінансувати весь її обшир, було б, очевидно, неможливим. На щастя, ми, як партнери, входимо до відомого в Україні й далеко за її межами відкритого акціонерного товариства «Миронівський хлібопродукт». Мега-холдинг об'єднує 20 великих підприємств з вирощування зерна, переробки, виробництва м'яса, логістики і дистрибуції. Ми пишаємося тим, що «Урожай» у цьому вертикально інтеграційному комплексі посідає чільне місце. З наших полів, з нашого зерна все починається. Від нас багато що залежить. Тому відповідальність, стабільність, надійність — головний лексикон нашої компанії. Щороку ми досягаємо вищих результатів, змінюємося кількісно і якісно, ставимо перед собою нові «еверести».

— У попередній розмові з вами я почула фразу про те, що через п'ять-шість років «Урожай» стане найпотужнішим, найкращим агропідприємством Європи. Чи не занадто амбітне завдання?

— Абсолютно ні. І поясню чому. Шість років тому попередник «Урожаю», невелике сільгосппідприємство «ВАСКО Інк», орендувало у власників земельних часток 4 тисячі гектарів ріллі. Після входження до «Миронівського хлібопродукту» новостворене товариство щороку збільшувало свої площі на 10—15 тисяч гектарів, водночас підвищуючи їх продуктивність. Нині компанія успішно господарює на 70 тисячах гектарах. За ефективністю використання землі ми досягли рівня передових підприємств, які працюють в Європі. Через два роки плануємо обробляти понад 150 тисяч гектарів і перевершити найкращі європейські агропоказники.

— Для посушливого року це справді добра врожайність. Але розширювати компанію до латифундії хіба доцільно?

— У нас чомусь звикли лякати одне одного цим словом. Проте латифундія з англійської перекладається як велике приватне землеволодіння. Науково-виробнича фірма «Урожай» не є власником землі. Отже, ми не латифундисти, а законослухняні орендарі, котрі сумлінно виконують взяті на себе зобов'язання. Втім, у разі, коли нарешті з'явиться ринок землі, купувати 300—400 гектарів, як це є в Західній Європі, немає сенсу.

— Чому?

— У французів чи німців з покоління у покоління передавалося 200—300 гектарів приватної землі. Цією спадщиною й нині дорожать і дуже нею пишаються. Наші прадіди також володіли землею і прагнули передати її своїм синам. Насильницький режим, який захопив владу в 1917-му, через кров і репресії забрав хліборобський спадок і утворив колгоспи. Так склалася українська історія. Тепер на базі колишніх колгоспів стало можливим утворювати великі сільгосппідприємства. Європейці навіть заздрять, що у нас неозорі масиви родючої землі, на яких можна господарювати з великим розмахом і ефективністю. На Черкащині, наприклад, обробляється 1 мільйон гектарів ріллі. Рівно стільки орної землі має ціла держава — Австрія. До того ж наші землі набагато врожайніші. Кубічний метр черкаського чорнозему, як еталон, зберігається в одному з європейських музеїв землеробства. Переконаний: в Україні є всі можливості стати найпередовішою аграрною державою у світі!

— Але сьогодні більшості наших сільгоспстовариств бракує новітньої техніки, технологій, врешті, коштів. І до європейської ефективності їм ще далеко.

— Так, невеликі СТОВи з двома-трьома тисячами гектарів землі приречені не на розвиток, а на виживання. Їх керівникам не вистачає часу навіть подумати про ефективне управління, про перспективу. Щороку у них клопоти одні й ті самі: де взяти кредит, як його повернути. Чим виплатити зарплату, за що купити добрива і запчастини. А ще — як зібрати вирощене і кому його продати. Повторюю: справжній бізнес починається з 50 тисяч гектарів землі. Тоді буде прибуток та вигода власникові землі, орендарю і державі.

— Олеже Володимировичу, яка, на вашу думку, найголовніша складова успіху «Урожаю»?

— Насамперед у нас чітко спланована організація праці. Жорстка дисципліна і самовіддача. Більшість економічних питань бере на себе центральний офіс. Директор філії здійснює менеджмент господарства. За технологічний процес відповідають головні спеціалісти. Я не ламаю голову над тим, як забезпечити філії фінансуванням. У нас є щорічний бюджет, за яким отримуємо кошти з «Миронівського хлібопродукту». Ми закуповуємо найновітнішу сільськогосподарську техніку. Наші фахівці переймають досвід за кордоном, беруть участь у міжнародних виставках і симпозіумах. В «Урожаї» працює команда, якій я довіряю. Тому й маємо чудові результати. Торік, наприклад, на площі 23 тисячі гектарів зібрали кукурудзи по 112 центнерів з гектара у бункерній вазі. Це показники не тільки кращих європейських агропідприємств, а й північноамериканських. Цього року через аномальні погодні умови врожайність менша. З усього видно, що клімат центральної України наближається до клімату південних степів. Отже, коригуватимемо наші технології. Минулої весни ми посіяли 75 гібридів кукурудзи найвідоміших світових виробників. З них відберемо ті, які у неймовірну спеку «склали іспит» на «відмінно».

— А працівники компанії, котрі виграли «битву за врожай», яку отримають нагороду?

— Ми маємо цілу систему заохочень. І моральних, і матеріальних. Зберегли традицію вшанування кращих трудівників на Дошці пошани. Коли прізвище працівника вперше потрапляє до списку кращих — він отримує премію 250 гривень. Коли вдруге — 500 гривень. Крім того, передовики щороку беруть участь у розіграші легкового автомобіля. Цей процес широко висвітлюється в корпоративній газеті «Урожай», яку видаємо. Починали ми з «Жигулів». Тепер даруємо іномарки, багато різноманітної побутової техніки. Відпочивають наші люди за кордоном. Причому в «п'ятизіркових» готелях. Цього літа 50 працівників, серед яких агрономи, механізатори, доярки, водії, відпочивали в Туреччині та Карпатах. Торік представники «Урожаю» зустрічали новий 2010 рік в Єгипті. Здійснюємо також подорожі історичними місцями Черкащини та України, проводимо спортивні змагання між філіями.

За рахунок підприємства діти наших працівників навчаються у вишах. За кошти «Урожаю» можуть також здобувати фах молоді люди, котрі бажають у нас працювати. Після успішного завершення навчання і атестації безпосередньо на підприємстві вони увіллються до нашого згуртованого колективу.

— З усього видно, що «Урожай» міцно стоїть на ногах, динамічно і стабільно розвивається. А яка користь від цього вашим орендодавцям, власникам земельних паїв?

— У рахунок плати за оренду землі ми видаємо зерно. До того ж за ціною 800 — 1000 гривень за тонну. Як ви знаєте, через посуху ринкова вартість зерна цього сезону була і є дуже високою — від 1500 до 1700 гривень за тонну. Однак ми свідомо, собі на збиток, пішли на цей крок. Бо розуміємо, що більшість наших пайовиків тримають дома живність і їм потрібне збіжжя. Зерно ми видаємо якісне. Його можна використовувати не лише у підсобному господарстві, а й молоти на борошно, пекти хліб. У рахунок оплати за землю люди також отримують різні послуги: оранку присадибної ділянки, культивацію, обмолот. Хто бажає — виписує собі на фермі молодняк свиней. «Урожай» з кожним роком набирає темпів у тваринництві, тож можна користуватися й такою можливістю.

— А яка допомога надається сільським територіальним громадам, де «Урожай» орендує землю?

— Податок, що сплачується з орендної плати за землю, спрямовується на розвиток сіл. Цього року наше підприємство перерахувало вже 3,6 мільйона гривень цих податків. Крім того, у нас є програма, за якою ми укладаємо соціальні угоди з селами, в яких орендуємо землю. Торік за цими угодами інвестовано у розвиток населених пунктів понад 300 тисяч гривень. За 10 місяців цього року — близько 420 тисяч. Наступного року ця цифра зросте удвічі. «Урожай» допомагає ремонтувати школи і ФАПи, будинки культури і дитячі садки. Мені приємно, що у «наших» селах за останні кілька років збільшилася кількість молодих родин і зросла народжуваність. Пожвавилося культурне, спортивне життя.

— Олеже Володимировичу, після вашої розповіді про сьогоднішні досягнення і ще масштабніші задуми до вас може вишикуватися черга бажаючих працювати у динамічній, надійній компанії...

— Для умілих, роботящих рук, розумних, кмітливих голів у нас завжди є робота. Як і для висококваліфікованих спеціалістів агровиробництва. Відкриті також двері компанії й для тих, хто хотів би розпочати на селі свою власну справу. Ми запрошуємо: приходьте, показуйте, захищайте ваші проекти, бізнес-плани. Якщо вони реальні й принесуть користь родині та рідному селу — допоможемо!

— Бажаю вам і всьому вашому чудовому колективові досягти тих вершин, які ви поставили перед собою!

— Дякую. Так все й буде.

Розмову вела Лідія ТИТАРЕНКО.

Фото Тетяни ВОЛОЧАЙ.

МОВОЮ ЦИФР

У 2007 році «Урожай» сплатив державі 4 мільйони 375 тисяч гривень податків.

У 2008 році — 8 мільйонів 580 тисяч гривень.

У 2009 році — 8 мільйонів 537 тисяч гривень.

За 8 місяців 2010 року — 8 мільйонів 441 тисячу гривень.

ІЗ ДОСЬЄ «ГОЛОСУ УКРАЇНИ»

Олег Васецький** (на знімку), **директор науково-виробничої фірми «Урожай», заслужений працівник сільського господарства України, депутат Черкаської обласної ради. Народився 1964 року в селі Коробівка Золотоніського району на Черкащині. Навчався у Вищому військовому училищі. Закінчив Київський політехнічний інститут. Здобув фах інженера-технолога. Працював інженером-конструктором машинобудівного заводу «Темп». Згодом — начальником транспортного відділу ТОВ «Екос», спеціалістом відділу переробки АТ «Маїс Інк», менеджером АТ «Черкаська зернова компанія». З 2000 року очолював ТОВ «ВАСКО Інк». З 2002 року — директор ЗАТ «Науково-виробнича фірма «Урожай». Під його керівництвом акціонерне товариство стало найпотужнішим і найперспективнішим сільгосппідприємством області. Васецький характеризується як сучасний, європейського рівня організатор виробництва. Самодостатній і впевнений. Інтелектуал.

МОВОЮ ЦИФР

У 2010 році середня врожайність зернових на 13 філіях науково-виробничої фірми становила: пшениці — 54,3 центнера з гектара, ярого ячменю — 35,7, озимого ріпаку — 37,9, гороху — 27,5, озимого жита — 31,1 центнера з гектара.

ПРЯМА МОВА

Лідія Маренич, жителька села Валява Городищенського району:

— Наша сім'я має три земельні частки і утримує домашнє господарство. Ми дуже задоволені, що у рахунок сплати за наші паї «Урожай» розрахувався зерном. Нам буде тепер чим годувати свиней і птицю, адже ми отримали 2 тисячі 400 кілограмів пшениці та кукурудзи. Ціна за тонну зерна —750 гривень.

ТЕНДЕНЦІЇ

Зима прийшла — пропали помідори...

За попередній тиждень вартість плодоовочевого кошика вітчизняного споживача збільшилася на піввідсотка. Отже, тенденція зростання цін, яка встановилася три тижні тому, збереглася, а плодоовочева продукція за цей час подорожчала на 15 відсотків.

Основною причиною цінового стрибка виступили овочі борщового набору, які «підвищилися» на 1 відсоток за тиждень. Капуста стала найдорожчим продуктом групи, хоча торік була одним з найдешевших. А буряк тепер уже на 30 відсотків дорожчий за моркву, хоча зазвичай ці товари продаються приблизно по одній ціні.

На початку грудня різко зросла вартість картоплі, яка до того стабільно дешевшала з вересня. Фахівці пояснюють це похолоданням і зниженням пропозиції продукції при одночасному підвищенні попиту — люди запасаються бульбами напередодні свят.

Тепершні ціни на тепличний томат у середньому на 50 відсотків вищі, ніж торік. У такого значного зростання, зазначають експерти проекту «АПК-Інформ: овочі та фрукти», якнайменше дві причини. По-перше, позначився невврожай томатів у Туреччині, де на внутрішньому ринку ціни стабільно утримуються на високих позиціях 1,4—1,5 долара за кілограм.

По-друге, до початку грудня через проблеми з українськими фітосанітарними службами Туреччина офіційно не постачала томат на наш ринок. Водночас у більшості українських господарств сезон завершився вже до середини листопада. У результаті виник помідоровий дефіцит і ціни зросли до 18—22 гривень за кіло. Оптові компанії нині досить обережно підходять до закупівлі томатів, тому що через високу вартість продажі йдуть надто слабко. Однак найближчим часом, на думку учасників ринку, активність покупців почне жвавішати, що традиційно відбувається перед новорічними святами. А така тенденція лише сприятиме подальшому зростанню цін.

У цьому разі нам залишається позаздрити російським споживачам. Вартість плодоовочевого кошика там знизилася на 4 відсотки — уперше за останні п'ять тижнів.

Головною причиною, зазначають експерти, було здешевлення тепличних томатів. Помідори впали в ціні одразу на 25 відсотків через збільшення імпортних поставок більш дешевої продукції з Туреччини. У Росії також подешевшав буряк.

Водночас у сусідів зросли ціни на капусту і яблука — як і раніше, відчувався дефіцит пропозицій якісного товару. Порівняно складна ситуація з капустою, виробництво якої знизилося і в Україні, і в Росії. Єдиний можливий великий постачальник білокачанної капусти, яким є Польща, також різко скоротив виробництво.

Іван ЛАЗНЮК.

АЛЬТЕРНАТИВА

Яблука проти бананів

Українці вже четвертий рік поспіль купують дедалі менше бананів, заміняючи їх традиційними яблуками. На думку керівника проекту «АПК-Інформ: овочі та фрукти» Андрія Ярмака, основна причина полягає в збільшенні вітчизняного виробництва яблук і в зниженні на них цін.

Споживання бананів уже впало на 27 відсотків порівняно з рекордним рівнем, досягнутим в 2007 році. Тоді як яблук — зросло на 25 відсотків, і вже удвічі перевищує обсяг споживання бананів. Втім, майже кожне друге яблуко, що потрапило на стіл громадян України, — з Польщі.

Ще одна банальна причина — грошова. Банани на нашому внутрішньому ринку дорожчі за яблука у середньому на 30 відсотків, а в окремі періоди року різниця в ціні досягає 50 відсотків.

Іван ЛАЗНЮК.

КОРОТКО

Подорож у зимову казку

З 18 грудня у Києві на Співочому полі відкриється льодове містечко «Зимова казка». Крім катання на ковзанах і санках, гостей розважать театром двійників і концертами, навчать долати снігові скелі та вирізувати крижані скульптури. Вчителями буде команда майстрів, яка посіла 2009 року перше місце зі своєю льодовою скульптурою «Вертеп» у Канаді. Тут можна буде покататися на «Льодовій горі», що її обладнають на одному з високих схилів Співочого поля.

Також будуть запропоновані спеціальні конкурси: зліпити кращого сніговика всією родиною на «Майданчику сніговиків», а чоловікам — випробувати силу і спритність у «Козацьких забавах». Для переможців припасено безліч призів — м'які іграшки, ласощі, сувеніри. Для наймениших запрацює «Дитяче містечко» з каруселями та аніматорами в костюмах мультяшних героїв і Діда Мороза. А в новорічну ніч — дискотека до четвертої ранку. Під Різдво обіцяють «Вертеп» Олега Скрипки, на Старий новий рік — театр двійників, а під завісу, 22 січня, — концерт групи «ТІК».

Платіть більше

Три столичних перевізники подали заявки до КМДА з проханням дозволити підвищити ціни на проїзд у маршрутках. Не набагато: на 50 коп. — до 3 грн. Причинами підвищення тарифів називають подорожчання пально-мастильних матеріалів, акумуляторних батарей, шин і запчастин. Голова асоціації перевізників «Столиця» Валерій Липецький упевнений, що такі заявки подадуть усі перевізники Києва. Адже з 1 січня запроваджується акциз, вартість пального підніметься на одну гривню.

Тим часом деякі перевізники, не чекаючи ні рішення КМДА, ні нового року, вже підвищили вартість проїзду у маршрутних таксі.

Нові знаки

На 26 вулицях Києва ДАІ встановила нові дорожні знаки, згідно з якими паркуватися тепер можна буде залежно від числа календаря — парного або непарного. Крім того, із січня 2011 року на 12 вулицях Подолу запровадять одностороній рух.

Нові знаки — сині кружечки з перекресленими римськими цифрами I і II — вже нікого не дивують. Перекреслений знак «I» означає, що паркуватися по непарних числах тут заборонено. Перекреслена цифра «II» — заборонено паркуватися по парних числах. КМДА вирішила запровадити такі правила, щоб машини взимку не заважали працювати снігоприбиральній техніці. Знаки діятимуть до 15 березня. В міській ДАІ обіцяють, що будуть карати за стоянку під забороненим знаком: за це елементарне порушення правил дорожнього руху штраф — від 250 грн.

Найкращий подарунок

З 23 по 25 грудня в столичному експоцентрі «Спортивний» відбудеться передноворічний Київський книжковий ярмарок «Медвин» — «Книжковий Миколай», на якому відвідувачам традиційно запропонують широкий вибір книжок. Тут заплановано безліч майстер-класів для молодих читачів — з каліграфії, екслібриса, монотипії, 3D-листівок, створення алфавіту із солоного тіста тощо. До списку майстрів додадуться й ті, які навчать виготовляти ляльки-мотанки та іграшки з бавовни. Спеціальними гостями стануть справжні майстри ялинкових іграшок — вони навчать свого ремесла юних гостей ярмарку, щоб ті могли на власний смак виготовити новорічні прикраси.

А з 16 по 19 грудня в Українському домі відбудеться Благодійний дитячий книжковий ярмарок «Подарунок від Святого Миколая». На відвідувачів чекають презентації нових книжок від провідних видавництв України, автограф-сесії відомих письменників, майстер-класи народних майстрів.

Про тих, хто готує нас до «заслуженого відпочинку»

21 грудня минає 20 років як в Україні (тоді ще УРСР) створено республіканське відділення Пенсійного фонду СРСР, що після проголошення незалежної України трансформувалось у відповідний фонд України та його управління, зокрема, Київське. Упродовж усього цього часу тут працювала, а останніх майже півтора десятка літ головне управління Пенсійного фонду України у Києві очолює Надія Федорівна ВЕРНИГОРА (на знімку). Пропонуємо розмову з нею кореспондента «Голосу України».

— Ви пригадуєте, з ким, і з чого саме починали розбудову пенсійних органів столиці?

— Це були самовіддані ентузіасти і блискучі фахівці: Анатолій Іванович Холоденко, Анатолій Васильович Нечаєв, Ірина Ованесівна Квят, Світлана Миколаївна Купріна, Тамара Миколаївна Капліна — усіх не перелічити. Більшість з них уже й самі пенсіонери, але ще чимало ветеранів тієї «хвилі» досі трудяться в нашому колективі.

А починали ми з добору кадрів для підрозділів фонду, оскільки потреба була не просто у фахівцях, а в таких, які можуть і вміють працювати в дуже специфічних умовах — з людьми похилого віку. Та, мабуть, найскладнішим завданням стали нові функції у боротьбі зі зростанням заборгованості з виплати пенсій, погашення недоїмок, наповнення пенсійного бюджету. Саме злагоджена професійна робота нашого колективу сприяла тому, що в Києві не було жодного випадку заборгованості з виплати пенсій.

— Нині мало не щодня стаємо свідками та учасниками дискусій про пенсійну реформу в Україні. Яка тут ваша позиція?

— Нам, як кажуть, не звикати. Ще 10 років тому ми вже зробили в Києві перші кроки до запровадження пенсійної реформи: почали і створили систему персоніфікованого обліку відомостей для загальнообов'язкового державного пенсійного страхування. Нині вже 1 млн. 132 тис. киян отримали свідоцтва про таке страхування.

Не менш важливим і відповідальним кроком у реформуванні стала передача органам Пенсійного фонду функцій призначення і виплати пенсій, зокрема, військовослужбовцям та деяким іншим категоріям громадян. І це було не просте злиття відповідних служб органів соціального захисту з нашими, а подолання серйозних організаційних і психологічних проблем. Зазначу, що ми зробили це без втрат.

Тож до нинішніх колізій пенсійної реформи ми прийшли загартованими і досвідченими — 1756 висококваліфікованих співробітників головного управління Пенсійного фонду України у Києві. До речі, 95 відсотків їх — жінки.

— Надіє Федорівно, як я переконався, головне управління Пенсійного фонду України у Києві стало не лише розпорядником, а й порадником. З якими проблемами, питаннями найчастіше звертаються до вас ті, хто оформляє пенсії?

— Не злічити! Від проблем зі стажем держслужби до складних випадків перерахувань. Особливо зросла кількість запитів киян щодо призначення пенсій громадянам України, котрі працювали чи нині мешкають у державах — учасницях СНД, зокрема, в районах Крайньої Півночі Російської Федерації або в регіонах, до них прирівняних. Навіть попри те, що всі ці питання врегульовані відповідними угодами. Вони деталізовані, й у межах нашого інтерв'ю неможливо розкрити подробиці. Тож, якщо читачів вони зацікавлять, то ми готові надати вашій газеті детальну інформацію про ці угоди.

— Так. А зараз приєднуємося до численних вітань з ювілеєм київських пенсіонерів, котрим ви допомогли гідно піти на заслужений відпочинок.

— Дякую і вам.

Інтерв'ю взяв **Геннадій ДУШЕЙКО.**

Фото надане головним управлінням Пенсійного фонду України у Києві.

ЖИТТЯ БЕЗ ПРИКРАС

Нагодують, одягнуть, обігріють...

З настанням холодів на вулицях столиці — поблизу тепломереж, залізничного вокзалу, бойлерних почали скупчуватися безхатченки і безпритульні. Допомогти їм пережити скрутні часи намагається Київська міськдержадміністрація.

Для цього створено оперативний штаб допомоги таким громадянам, а на базі Будинку соціальної опіки організовано патрулювання, яке здійснюватимуть до 1 квітня 2011 року три мобільні бригади. До їх складу входять соціальні працівники, водії і кухарі. Залучатимуть також представників соціальних служб для молоді, громадських і благодійних організацій, волонтерів. Робочі штаби допомоги безхатченкам і безпритульним громадянам в осінньо-зимовий період створені також при райдержадміністраціях столиці.

Тим часом, за словами заступника голови КМДА Леоніда Новохатька, соціальні працівники постійно ведуть роботу з виявлення безхатченків і безпритульних шляхом опитування в усіх районах столиці. У разі виявлення таких, а також тих, котрі потребують відновлення документів, територіальні центри надають відповідні консультації.

Та найголовніша і першочергова допомога людям, які з різних причин опинилися на вулиці, — забезпечення гарячою їжею, теплим одягом і взуттям, що й робитиме міська влада. Але поспівчувати ближньому можуть усі небайдужі кияни, звернувшись з конкретною допомогою до районних адміністрацій.

Надія **ЇВЖЕНКО.**

Послизнувся, упав — гіпс!

За повідомленнями лікарів травмпунктів столиці, за кілька перших днів ожеледиці понад сто городян отримали травми: майже всі вони послизнулися на тротуарах.

Каліцтва найрізноманітніші — від забитих місць до переломів. Приміром, у травмпункт лікарні №6 на проспекті Комарова, 3 звернулося 20 осіб, у лікарню №7 на вулиці Котельникова — 15. У всіх — переломи нижніх або верхніх кінцівок. У медустановах інших районів також підтвердили, що кількість травмованих через ожеледь значно зросла.

Історія з травмами через недостатню підготовленість столиці до таких погодних умов повторюється з року в рік. Так само, як і щоразу перед настанням холодів кожна київська влада клянеться-божиться, що під час ожеледиці всі вулиці та прибудинкові території своєчасно посипатимуться піском і сіллю. І цього разу перший заступник голови КМДА Олександр Попов запевнив: городяни взимку більше не ламатимуть руки-ноги на слизьких тротуарах, бо піску та солі начебто заготовлено вдосталь. Але люди продовжують падати не лише через власну необережність, а здебільшого саме тому, що тротуари не посипають піском.

І навряд чи ситуація кардинально зміниться. Причина — в самій організації справи: у Києві цим зобов'язані займатися не лише комунальні служби, а й ще з радянських часів діє практика «закріплення територій» за підприємствами, ресторанами, магазинами, кіосками. Вони мають посипати піском прилеглі до них підходи і тротуари. Але якщо колись за невиконання розпорядження міської влади керівник підприємства міг поплатитися партквитком, що означало й посадою, то нині за таке як карають? Тож киянам знову доведеться ламати руки-ноги та лікуватися за власний кошт, оскільки претензії пред'являти немає кому.

Мирослав **КОМАРЕНКО.**

МИ ПРО ЦЕ ПИСАЛИ

Набережну відвоювали

Плавучі готелі й ресторани не повернуться на воду в центрі столиці?

«В одному з випусків сторінки «Київ» ви писали про звільнення набережної Дніпра в Києві від незаконно встановлених там дебаркадерів з ресторанами, кафе, готелями і казино. Цікаво, чим закінчилася ця історія? Чи вдалося транспортній прокуратурі довести справу до кінця: адже багато хто був переконаний, що набережну розчищають для «своїх»»

Василь ВЕРЕСЮК.

Житомир.

У «Голосі України» неодноразово порушувалося питання захоплення набережної Дніпра в центрі столиці підприємцями, які незаконно обладнали на воді плавучі готелі та підприємства громадського харчування. При тому, що каналізація для стоків і різних відходів у цьому місці відсутня. Транспортна прокуратура ще влітку зажадала від власників підприємств на воді звільнити територію.

І хоча мало хто вірив, що їй це вдасться зробити, домоглася свого, при цьому вигравши суди проти власників усіх 24 дебаркадерів. За даними адвокатів, Фонд державного майна вже звернувся з позовами про розірвання договорів оренди ділянок на воді.

Тепер понад десять демонтованих плавучих ресторанів пришвартовані в затоці на Жуковому острові, яка тепер нагадує цвинтар зруйнованих кораблів. Багато з них під час перевезення були розбиті. В них немає води, не працює опалення, а меблі обтягнуті захисною плівкою: власники ще сподіваються, що їм удасться кому-небудь продати своє добро, оскільки немає перспективи повернутися на набережну. Адже інших обладнаних місць на воді з каналізацією, опаленням, водопостачанням у місті не знайти. Приміром, флотель «Дніпровський» з усією начинкою, 23 елітними номерами, за даними одного із столичних видань, власники

Фото Андрія НЕСТЕРЕНКА.

Набережна Дніпра у центрі столиці звільнена від «окупантів».

готові продати за 500 тис. дол. Можлива навіть знижка.

За даними того самого видання, власники плавучих закладів намагаються «прилаштувати» їх в інших місцях: готель «Фараон» уже працює на Лівому березі, неподалік Микільсько-Слобідської, де, до речі, теж немає каналізації...

Дехто все-таки сподівається повернутися на набережну, мотивуючи тим, що їхні готелі вже заброньовані для учасників Євро-2012. Суперечки й позови, приміром, тривають щодо ресторану «Мандарин», оскільки серед його засновників є іноземні громадяни. Поки що туди нікого із власників дебаркадера не пускають, а сам заклад перебуває під охороною прокуратури. Тож далі буде...

Лідія **КОБРИКОВА.**

За матеріалами інформаційних агенцій та кореспондентів «Голосу України».

У столиці не було жодного випадку заборгованості з виплати пенсій

ОГОЛОШЕННЯ

Постановою господарського суду Київської області (01032, місто Київ, вул. Комінтерну (С. Петлюри), буд. 16) від 08.11.2010 р. у справі № Б22/198-10 фізичну особу-підприємця Голубкова Дениса Борисовича (07220, Київська область, Іванківський район, с. Дитятки, вул. Леніна, 47, ідентифікаційний номер 2868503278) визнано банкрутом та відкрито ліквідаційну процедуру.

Ліквідатором призначено арбітражного керуючого Кравченка Романа Миколайовича (ліцензія серія АВ № 456441 від 26.03.2009 року; 02091, м. Київ, вул. Тростянецька, 12, кв. 263).

Вимоги кредиторів приймаються протягом 60 днів з дня опублікування оголошення.

Ухвалою господарського суду Миколаївської області (54001, м. Миколаїв, вул. Адміральська, 22) від 09.06.2010 р. порушено провадження у справі № 18/80/10 про банкрутство Будинкоуправління № 1 Квартирно-експлуатаційного відділу м. Миколаєва (54025, м. Миколаїв, просп. Героїв Сталінграду, 95; код ЄДРПОУ 22993289).

Розпорядником майна боржника призначено арбітражного керуючого Томашевського Олександра Олексійовича (м. Миколаїв. вул. Робоча, 7; ліцензія АВ № 158229 від 14.09.2006 р.).

Претензії кредиторів приймаються протягом місяця з дня публікації.

Постановою господарського суду м. Києва від 06.12.2010 р. у справі № 46/519-б про банкрутство Товариства з обмеженою відповідальністю «СМИ» (01010, м. Київ, вул. Аніщенка, 6-а, ідентифікаційний код 35918608) боржника визнано банкрутом та стосовно нього відкрито ліквідаційну процедуру відповідно до вимог ст. 52 Закону України «Про відновлення платоспроможності боржника або визнання його банкрутом».

Ліквідатором банкрута призначено Товариство з обмеженою відповідальністю «Фондова компанія «Стандарт Капітал» (03067, м. Київ, вул. Гарматна, 18, ідентифікаційний код 36510012, довідки за тел. 050-334-97-89).

Заяви кредиторів приймаються протягом тридцяти днів з дня опублікування даного оголошення.

**За адресою: Закарпатська область,
м. Ужгород, вул. Підградська, 59, каб. 4
відбудеться аукціон з визначення переможця щодо наступного майна:**

17 січня 2011 р. об 11 год. 30 хв. Лот № 1 - автомобіль ГАЗ 3302 СПГ державний реєстраційний номер АО 3065 АС. Початкова вартість 19707,85 грн. Місце знаходження майна: Закарпатська область, м. Ужгород, вул. Богомольця, б/н, стан задовільний; лот № 2 - Плита ДВП, Калорифер "Самуч", Воронка пластмасова, Оприскиватель, Сифон для умивальника, Упряж для коня, Кочерга, Колосники, Набор колосников, Сифон чугун. для умивальника, Тройник чугунний 20, Кронштейн, Задвижка, Угольник оконний, Гладилка, Кельма, Закрутка оконная, Защелка дверная, Задвижка дверная, Напильники-натфили, Петля оконная, Телеантанна, Балясины, Корзина для мусора, Шторка для ванной, Платки носове, Салфетки бумажные, Ручки для топора, Лапшерезка, Полка под телефон, Обои, Ключ газовый, Звонок электрический, Рукавици, Дюбели пластмассовые, Шурупи, Набор метизов, Отвес, Шпатель зубчатий, Замок дверной, Замок дверной врезной без ручек, Топор без ручки, Молоток без ручки, Тиски, Тиски-зажим, Скобы металически, Шурупи, Шпингалет дверной, Обложка тетради, Обложка тетради, Дюпеля химич., Краска для одежди, Пакети для мусора, Котел электрический, Каністра пластмасовая 2,5 л, Каністра пластмасовая 5,0 л, Ведро пластмасове 8,0 л, Ведро пластмасове 10,0 л, Стакан пластмасовий, Стульчик пластмасовий, Ситечки для воронки, Воронка с ситечком, Кисточка кругла, Кисточка плоская, Щетка плоская, Щетка широкая, Щетка-еж, Кисточка, Мотигакочерга, Гвозді декоративні, Трубка зернования, Ремешки вентилят., Муфта пластмас. 20 мм, Пробка для ванної, Галендули, Мойка стальна, Арматура смивного бачка, Соединитель, Маховик вентильной головки, Умивальник з ножкою, Ножка умивальника, Умивальник. Всього по 1 шт. Початкова вартість лоту 48,78 грн. Місцезнаходження: Закарпатська область, Ужгородський район, с. Розівка, вул. Концівська, 38. Стан незадовільний; лот № 3 - комплекс нежитлових будівель та споруд, які знаходяться за адресою: Закарпатська область, м. Ужгород, вул. Болгарська, 5 та складається з: адміністративного будинку (літ.А), загальною площею 1186,8 кв.м.; складу (літ. Б), загальною площею 3554,9 кв.м.; майстерні (літ.В), загальною площею 179,3 кв.м.; складу (літ. Г), загальною площею 484,0 кв.м., адміністративного будинку (літ. Д) загальною площею 1678,1 кв.м.; насосно-трансформаторної підстанції (літ. Е), заг. площею 136,2 кв.м.; автосервісу (літ. Є) загальною площею 637,0 кв.м..; складу (літ. Ж), загальною площею 551,6 кв.м.; котельної (літ. З) загальною площею 33,7 кв.м.; огорожа, ворота (№1-8); споруди (залізнична колія) (І). Стан задовільний. Початкова вартість лоту - 1 203 543 грн.; лот № 4 - комп'ютер на базі процесора Celetron MM433/64 - 1 шт., Конвектор АКОГ-3 - 2 шт., копіювальний апарат - 1 шт., Крісло - 1 шт., Офісна мебель - 1 комплект., Пр.Okipage - 1 шт., Пр.EPSON-1700 - 1 шт., Сигнал 4925.5175 - 1 шт., УПС - 1 шт., Факс Panasonik - 1 шт., Шкаф с антрес. - 2 шт., Шкаф с антрес. - 1 шт., АТС - 1 шт., Комп'ютер Pentium - 1 шт., Мобільний телефон Nokia -1 шт., Мобільний телефон Ericson - 1 шт., Мобільний телефон Samsung - 1 шт., Принтер Canon - 1 шт., Факс Panasonik - 1 шт. Початкова вартість лоту - 596,94 грн., стан незадовільний; лот № 4 - Установка для виробництва яєчного порошку. Місцезнаходження: Закарпатська область, Ужгородський район, с. Розівка, вул. Концівська, 38, початкова вартість 20 000 грн. Стан задовільний, придатний для використання за призначенням. Об'єкти не використовувалися в виробничо-господарській діяльності, робочі місця відсутні. Обмеження щодо обігу вказаних активів не встановлено. Результати аукціону та визначення їх переможця по кожному аукціону оформляються протоколом, який затверджується Організатором аукціону (продажу), та підписується переможцем аукціону. Особа, яка стала переможцем аукціону за наслідками проведеного аукціону, отримує право на придбання відповідного об'єкту (майна). Таке право ним реалізується шляхом укладення відповідного договору купівлі-продажу, який укладається між продавцем та переможцем аукціону, з врахуванням вимог, встановлених законом. На аукціоні можуть бути присутні й інші особи, якщо вони внесуть вхідну плату в розмірі 800,00 грн. Вартість аукціонної документації становить 800,00 грн. Фізична або юридична особа, яка бажає зареєструватись як учасник аукціону, повинна мати при собі та здати як додаток до заяви на реєстрацію учасником аукцуіону: документ, що посвідчує фізичну особу або представника юридичної особи, їх повноваження; квитанцію про сплату реєстраційного внеску; документ про внесення гарантійного внеску у розмірі 10 відсотків початкової вартості активів; декларацію про доходи, у разі придбання активів за рахунок грошових коштів - для покупців - фізичних осіб; нотаріально посвідчені копії установчих документів - для покупців - юридичних осіб (копію рішення про участь в аукціоні - для органів місцевого самоврядування); довідку щодо відсутності рішення про порушення проти суб'єкта господарювання справи про банкрутство чи визнання його в установленому порядку банкрутом (у разі реєстрації учасником аукціону суб'єкта підприємницької діяльності). Кінцевий термін прийняття заяв на участь в аукціоні - три повних календарних дні (доби) до початку аукціону. Реєстраційний внесок (17 грн.) та гарантійний внесок (в розмірі 10 % від початкової ціни кожного лоту) вноситься грошовими коштами на рахунок організатора аукціону (продажу) - ПП "Агенція з питань майна та банкрутства": № 26009500043384 в ПАТ "Індекс-банк", м. Ужгород, МФО 300614, код 34418023, адреса банку: 88000, м. Ужгород, вул. Л.Толстого, 29. Затверджений протокол аукціону є підставою для укладення протягом 15 дн. договору купівлі-продажу між переможцем та продавцем. Кошти за реалізоване майно будуть перераховані відповідно до реквізитів, вказаних в договорі купівлі-продажу, на протязі 30 днів. З майном можна ознайомитися щодня, крім вихідних, з 9 до 16 години за адресою місцезнаходження майна. З усіх питань організації та проведення аукціону слід звертатися з понеділка по п'ятницю з 09 по 18 год. до організатора аукціону (продажу) за адресою: Закарпатська область, м. Ужгород, вул. Підградська, 59, тел. (80312) 619122.

18.02.2010 р. прийнято рішення про ліквідацію Фермерського господарства «ТРІГО» (код ЄДРПОУ 33570241; адреса: 71670, Запорізька область, Василівський район, с. Мала Білозірка); ліквідатор - Завгородній С. В..

Кредитори мають право заявляти свої вимоги впродовж двох місяців з дати публікації цього оголошення, шляхом звернення за адресою: 71670, Запорізька область, Василівський район, с. Мала Білозірка, вул. Щорса, 1 (тел. 066 214-45-42).

Ухвалою господарського суду м. Києва (01033, м. Київ, вул. Б. Хмельницького, 44-Б) від 25.08.2010 р. по справі № 44/547-б порушено справу про банкрутство ТОВ «ЛІТТОН» (01042, м. Київ, вул. Івана Кудрі, 37а, кв. 69, код ЄДРПОУ 30265144, р/р 2600133109385 в ПАТ «Діамантбанк», МФО 320854). Розпорядником майна призначено Дяченка Сергія Вікторовича (ліцензія АВ № 470383 від 21.04.2010 р., адреса: 03055, м. Київ, а/с № 149, тел./факс 236-11-17). Заяви кредиторів та потенційних санаторів приймаються протягом тридцяти днів від дня опублікування оголошення.

Постановою господарського суду Рівненської області (33001, м. Рівне, вул. Яворницького, 59) від 30.11.2010 року по справі № 4/5 банкрутом та відкрито ліквідаційну процедуру Товариства з Обмеженою Відповідальністю «Суське мисливське господарство» (ЄДРПОУ 34892990, вул. Мисливська, 55, с. Суськ Костопільського р-ну Рівненської обл.), ліквідатором призначено арбітражного керуючого Сокотуна В. А. (ліцензія серії АВ № 307444 від 27.04.2007 р., м Рівне, вул. Макарова, 56/41, 33024).

Постановою господарського суду Харківської обл. (61022, м. Харків, пл. Свободи, 5, Держпром, 8-й під.) від 25.11.2010 р. по справі № Б-19/223-10 ТОВ "Укрспецбуд" (ЄДРПОУ 32869178, місцезнаходження: м. Харків, вул. Плеханівська, 92-А, к. 1203) визнано банкрутом та відкрито ліквідаційну процедуру.

Ліквідатором призначено арбітражного керуючого Вакуленка В. В. (ліц. АВ № 547753 від 07.09.2010 р., 61045, м. Харків, вул. Шекспіра, 12-А, к. 5-А, тел. 773-01-30). Претензії приймаються протягом 30 днів.

Ухвалою Господарського суду Донецької області (вул. Артема, 157, м. Донецьк, 83048) від 25.05.2010 р. порушена справа № 5\95Б про банкрутство Товариства з обмеженою відповідальністю «Єдал», м. Донецьк (пр. Семашко, буд. 33, кв. 49, м. Донецьк, Кіровський р-н, 84601, код ЄДРПОУ 24316794).

Постановою Господарського суду Донецької області від 01.12.2010 р., Товариство з обмеженою відповідальністю «Єдал», м. Донецьк визнано банкрутом, відкрита ліквідаційна процедура. Ліквідатором по справі про банкрутство призначено арбітражного керуючого — розпорядника майна Риговaнова Руслана Олександровича (ІНН 2724014716, який мешкає за адресою: вул. Свердлова, 10/1, м. Горлівка, Донецька обл., 84617).

Тел. факс (0624) 55-32-19.

АКЦІОНЕРНЕ ТОВАРИСТВО ЗАКРИТОГО ТИПУ - ПІДПРИЄМСТВО «СЕРГІЙ ТА НАДІЯ» (код ЄДРПОУ: 14368714) повідомляє про скликання позачергових зборів акціонерів товариства.

Дата проведення зборів - 16 лютого 2011 року о 10-00.

Місце проведення зборів: 01004, Україна, м. Київ, вул. Червоноармійська, 29.

Питання порядку денного:

1. Затвердження та підписання ліквідаційного балансу підприємства.

Реєстрація акціонерів: з 09 години 00 хвилин до 10 години 00 хвилин.

До уваги кредиторів Закритого акціонерного товариства Видавництво "ПЕНСІЯ" (код ЄДРПОУ 31512078)

Комісія з припинення (перетворення) ЗАТ Видавництво "ПЕНСІЯ" повідомляє, що позачерговими загальним зборами акціонерів Закритого акціонерного товариства Видавництво "ПЕНСІЯ", що відбулись 02 грудня 2010 року, протокол № 2/10, прийнято рішення про припинення (реорганізацію) Товариства шляхом перетворення в Товариство з обмеженою відповідальністю "РОДОВІД МЕДІА" та повідомляє наступні відомості:

1. Найменування юридичної особи: Закрите акціонерне товариство Видавництво "ПЕНСІЯ".
2. Ідентифікаційний код юридичної особи: 31512078.
3. Місцезнаходження юридичної особи : 01015, м. Київ, вул. Івана Мазепи, буд. 31, офіс 47.
4. Підстави для прийняття рішення щодо припинення юридичної особи: рішення вищого органу управління Товариства про припинення (реорганізацію) Товариства шляхом перетворення в Товариство з обмеженою відповідальністю "РОДОВІД МЕДІА".
5. Дата призначення та відомості про комісію з припинення: комісія з припинення (перетворення) ЗАТ Видавництво "ПЕНСІЯ" призначена позачерговими загальними зборами акціонерів Товариства, що відбулись 02.12.2010 р., протокол № 2/10, в кількості трьох осіб, персонально: Гусєва Ольга Олександрівна - голова комісії, Слободян Валентин Вікторович - член комісії, Ашуркова Оксана Валеріївна - член комісії.

Порядок та строк заявлення кредиторами вимог до товариства: строк заявлення кредиторами вимог до товариства становить 2 (два) календарних місяці з моменту опублікування відомостей про припинення (реорганізацію) товариства шляхом перетворення в Товариство з обмеженою відповідальністю "РОДОВІД МЕДІА" у спеціалізованому друкованому засобі масової інформації. Комісія з припинення (перетворення) Товариства вживає всіх заходів щодо виявлення кредиторів, а також письмово повідомляє їх про припинення (реорганізацію) юридичної особи. Кредитори Товариства для заявлення своїх вимог до Товариства повинні письмово звернутися до комісії з припинення (перетворення) Товариства (особисто або шляхом надсилання листів з відміткою про вручення) за адресою: 01015, м. Київ, вул. Івана Мазепи, буд. 31, офіс 47, з обов'язковим обґрунтуванням своїх вимог до Товариства та наданням документів, що підтверджують такі вимоги.

Голова комісії з припинення (перетворення) ЗАТ Видавництво "Пенсія".

Постановою Господарського суду Донецької області (83048, м. Донецьк, вул. Артема, 157) від 02.12.2010 р. по справі № 45/234б товариство з обмеженою відповідальністю «SDS» (код за ЄДРПОУ 30600440, 83037, м. Донецьк, вул. Кірова, б. 90, п/р 26005301752738 в ПАТ Промінвестбанк м. Донецька, МФО 334635) визнано банкрутом, введена ліквідаційна процедура та ліквідатором призначений голова ліквідаційної комісії Голобородько Сергій Олександрович, що мешкає за адресою: 83015, м. Донецьк, бул. Шкільний, б. 16, кв. 139, ІПН 3016414998, тел.: (062) 335-68-36).

Заяви з кредиторськими вимогами до боржника приймаються протягом 30 днів з дня публікації оголошення.

Ухвалою Господарського суду м. Києва (м. Київ, вул. Б. Хмельницького, 44-Б) порушено провадження у справі № 15/391-Б від 30.11.10 про банкрутство Товариство з обмеженою відповідальністю "ТРИ Л ПЛЮС", Ідентифікаційний код юридичної особи 33778349, п/р № 260063010772 в КБ "Активбанк", МФО 30085, місцезнаходження: м. Київ, вул. Горького, 95, розпорядником майна призначений арбітражний керуючий Томашук М.С., с. Майдан-Чапельський, 1-пров. Лісовий, 16, Вінницька обл., Вінницький р-н., тел.0963002041.

Паспорт громадянина України на ім’я Плескач Руслан Володимирович серія СН номер 192630, втрачений 28.11.2010 р., вважати недійсним.

Постановами Господарського суду Рівненської області (33001, м. Рівне, вул. Яворницького, 59) визнано банкрутами та відкриті ліквідаційні процедури:

- по справі № 9/26 від 07 вересня 2010 року щодо сільськогосподарського виробничого кооперативу «Стир», код ЄДРПОУ 30133461, (34000, вул. Харківця, 107, смт. Зарічне, Рівненська область);
- по справі № 9/25 від 28 жовтня 2010 року щодо відкритого акціонерного товариства «Зарічненський Льонозавод», код ЄДРПОУ 00310232, (34000, вул. Центральна, 18а, смт. Зарічне, Рівненська область);
- по справі № 9/38 від 23 листопада 2010 року щодо товариства з обмеженою відповідальністю «Торговий дім «ЛендБуд», код ЄДРПОУ 33082200, (33000, вул. Княгиницького, буд. 1, м. Рівне, Рівненська область);
- по справі № 9/39 від 23 листопада 2010 року щодо приватного підприємства «Агроімпекс-Ресурс», код ЄДРПОУ 35899158, (33000, вул. Чорновола, 40, кв. 9, м. Рівне, Рівненська область).

Ліквідатором банкрутів призначено Дуплику Павла Георгійовича (ліцензія АВ № 397177 від 17.06.2008 р., поштова адреса: 33023, Рівненська обл., м. Рівне, 23, а/с 27, тел. 067-314-42-14).

Постановою Господарського суду Львівської області (м. Львів, вул. Личаківська, 128) визнано банкрутом та відкрито ліквідаційну процедуру:

- по справі № 21/100 від 02 грудня 2010 р., щодо колективного сільськогосподарського підприємства «Золочівське», код ЄДРПОУ 05393659 (80716, с. Городилів, Золочівський район, Львівська область).

Ліквідатором банкрута призначено Дуплику Павла Георгійовича (ліцензія АВ № 397177 від 17.06.2008 р., поштова адреса: 82100, вул. Котляревського, 55, м. Дрогобич, Львівська область, тел. 067-314-42-14.

Приватне акціонерне товариство "Страхова компанія "Україна" повідомляє, що в зв'язку з втратою бланків Полісів обов'язкового страхування цивільно-правової відповідальності власників наземних транспортних засобів (ОСЦПВВНТЗ), вважати недійсними:

Поліси:

ВВ/2486628-2486629;
ВВ/5074353; ВВ/5079358-5079359;
ВС/769320; ВС/769909;
ВС/991248; ВС/991251; ВС/991605-991606; ВС/991608;ВС/993148-993149; ВС/993293;
ВС/2529501; ВС/2529822; ВС/2529834; ВС/2529876; ВС/2529887; ВС/2529900;
ВС/2953128; ВС/2953389 - 2953390; ВС/2953392; ВС/2953681 - 2953683; ВС/2953911 - 2953914; ВС/2954606; ВС/2954774; ВС/2955891 - 2955900; ВС/2956649; ВС/2956982; ВС/2957528; ВС/2957747; ВС/2957749 - 2957750; ВС/2957752; ВС/2957754; ВС/2957922 - 2957923; ВС/2957937-2957941
ВС/4928543 - 4928546; ВС/4929488; ВС/4929507 - 4929508; ВС/4929527 - 4929541; ВС/4929567; ВС/4929592 - 4929628; ВС/4929631 - 4929650; ВС/4929761; ВС/4929786;
ВС/5330866 - 5330875; ВС/5330956 - 5330985; ВС/5330996 - 5331000; ВС/5332003; ВС/5332005 - 5332007; ВС/5332019-5332025; ВС/5333550; ВС/5334521; ВС/5334536; ВС/5334625; ВС/5334973;
ВС/7746642 - 7746650; ВС/7747601 - 7747620; ВС/7750422 - 7750423;
ВС/8160076; ВС/8160555; ВС/8161081 - 8161085; ВС/8161146-8161147; ВС/8161198; ВС/8161942; ВС/8161945; ВС/8161954; ВС/8162439; ВС/8162569 - 8162570; ВС/8162591; ВС/8162634; ВС/8163543; ВС/8163598; ВС/8163772 - 8163776; ВС/8163779 - 8163780;
ВС/8792218; ВС/8792226-/8792227; ВС/8792284; ВС/8792558; ВС/8792622 - 8792628; ВС/8792655 - 8792657; ВС/8792686; ВС/8793450; ВС/8793499; ВС/8793505 - 8793508; ВС/8793510; ВС/8793521 - 8793522; ВС/8794077 - 8794100; ВС/8794102 - 8794150; ВС/8794201 - 8794250; ВС/8794260 - 8794263; ВС/8794297 - 8794300; ВС/8794309 ; ВС/8794351 - 8794406; ВС/8794451 - 8794500;
ВС/9293913 - 9293930; ВС/9294827; ВС/9 295118; ВС/9 295120; ВС/9 295684; ВС/9295776; ВС/9295874; ВС/9295903 ; ВС/9296692; ВС/9296704 - 9296710; ВС/9296889; ВС/9299055;
ВС/9300114 - 9300115; ВС/9300526; ВС/9301124 - 9301125; ВС/9301165; ВС/9301186; ВС/9301175; ВС/9301235; ВС/9301268; ВС/9301271; ВС/9302537-9302539; ВС/9302742-9302746;

ПОСИДЕНЬКИ

№ 237 (4987) СЕРЕДА, 15 ГРУДНЯ 2010

Сьогодні очікується погіршення погодних умов. У Криму, південних і східних областях України випаде сніг. У центральних регіонах країни стовпчик термометра вдень покаже 4—9 градусів морозу. На сході України очікується від 4 градусів морозу до 1 градуса тепла. На заході — вдень 7—12 градусів морозу, без опадів. У Києві та області — морозна й волога погода, денна температура — 6—8 градусів морозу.

ЦЬОГО ДНЯ, 15 ГРУДНЯ

1675. Поховано Яна Вермера Делфтського, великого голландського живописця. **1905.** У Петербурзі створено Інститут російської літератури (Пушкінський дім). **1917.** В УНР затверджено форму українських грошових знаків і схвалено законопроект про Український державний банк. Перші банкноти було випущено в січні 1918. **1921.** Декретом Раднаркому всіх колишніх підданих Російської імперії, що перебували за кордоном, позбавлено радянського громадянства. **1932.** В СРСР ухвалено постанову про припинення українізації на Кубані, Далекому Сході та в інших місцях компактного проживання українців. **2000.** Закриття Чорнобильської атомної електростанції.

ОТАКОЇ!

На залізному дереві — коза сита й капуста ціла

Моя племінниця Маша — завзята мандрівниця. Іноді просто диву дасишся, як вона примудряється грошей заробити на екзотичні країни. От і цього року їй вдалося злітати до Марокко, звідки вона привезла цю чудову фотографію. Українців, звичайно, козою не здивуєш. Але щоб коза лазила по деревах! Це, певно, тільки марокканські кози такі «спортсменки-акробатки». Тому, що арганові дерева — їхні улюблені ласощі — ростуть тільки у Марокко.

Невідоме в Україні дерево аргана, або арганія колюча (Argania spinosa) — залізне дерево — забезпечує життя цілого двомільйонного плем'я марокканських берберів. Це вічнозелене дерево чи ненайтаємничіше у Північній Африці. За підрахунками ботаніків, у Марокко на площі 8000 квадратних кілометрів росте майже два мільйони дерев. Бербери називають арганію деревом життя, оскільки воно дає матеріал для будівництва, паливо, їжу для людей і корм для тварин, олію та ліки. Олія аргана — одна із найрідкісних, найцінніших й найдорожчих у світі. За ціною її можна порівняти із трюфелями, устрицями або чорною ікрою. М'ясисті плоди арганового дерева більші за оливки, у кожному плоді у кісточці з дуже твердою шкарлупою (в 16 разів міцніша, ніж у лісового горіха) міститься два—три ядерця, що за формою нагадують мигдаль.

Одне доросле дерево дає 6—8 кг плодів, із 100 кг плодів можна одержати близько 5 кг кісточок, з яких вичавлюють до півтора літра олії. Тобто для одержання одного літра олії аргана потрібно зібрати врожай із 6—7 дерев! Незважаючи на дороженечу у Марокко, олію використовують так само, як у нас соняшникову. Але головна сфера використання арганової олії — косметологія. До речі, літр аргановоі олії коштує в Європі щонайменше 60 євро.

Через загрозу вимирання арганії, ЮНЕСКО 1999 року оголосило регіон Марокко, де ростуть ці дерева, біосферним заповідником.

Світлана МОРСЬКА.
Фото автора.

Посиденьки провела Людмила ОПАНАСЕНКО. (mila@golos.com.ua)

Двічі повернувся з того світу

УСІМ СМЕРТЯМ НАЗЛО

У кожної людини — своя доля і свій термін перебування на землі, який ні пришвидшити, ні віддалити не можна... «Мабуть, у Миколи вік довгий», — так пояснюють односельці його нереальну живучість.

Микола народився у бідній багатодітній сім'ї. До школи охоти не мав, учився абияк, здібностей ні до чого не виявляв. У армії його направили вчитися в ДТСААФ, і тут у хлопця вперше з'явився інтерес — до мотоциклів. Він відчував залізне тіло машини, як своє власне, а їздив із такою безстрашністю і віртуозністю, що незабаром здобув звання майстра спорту. Коли він повернувся з армії, у його стодолі з'явилися красиві мотоцикли. Вони ревіли так голосно, що за кілометр люди знали: то їде Микола.

Сільські пошматовані дороги були не пристосовані до потужностей, які Микола витискав зі своїх диво-мотоциклів. А він не вмів їздити інакше. Одного разу мотоцикл на великій швидкості в'їхав на територію підприємства, де виготовляли сейфи. Щоб уникнути неминучої аварії і людських жертв, хлопець скрутив руль і з усієї сили врізався у великий металевий сейф, щойно випущений на заводі. Удар був нищівний. З голови юнака стирчав руль його улюбленого мотоцикла. Він був непритомний і майже не дихав. Що далі з ним відбувалося на землі, Микола не пригадує. Але добре пам'ятає себе у квітучому саду, де від дерева до дерева пурхали маленькі ангели...

Очуняв від холоду. Було так зимно, наче він лежав у льоху. Спробував зрозуміти, де він, але навколо був морок. Мацаючи руками навколо себе, наткнувся на задубілі тіла. Жах, що він у морзі, виявився сильнішим за біль. Хлопець доповз до дверей і став гримати, аж поки не відчинили. Тоді ж родич, який саме приїхав за його тілом, забрав напівпритомного Миколу додому.

Розголосу цій історії не робили, на лікарів не позивалися. Не було кому, та й усі були певні, що хлопець на цім світі не затримається. Але Микола вижив. Навіть так зміцнів, що згодом став здатним виконувати найважчу роботу: наймався копати рови під фундаменти хат, місити глину, мурувати. І незабаром так натренував своє тіло фізичною працею, зробив його таким сильним і пружним, що сільські молодиці стали на нього задивлятися.

Та на цьому дивовижі в житті Миколи не закінчилися. Якось, коли йшов через місток, що нависав над джерелом, з ним стався припадок епілепсії. Чоловік звалився просто в крижану купіль. Причому впав так, що все тіло було у воді, а голова залишалася на березі. Поворухнутися не міг — ноги і руки паралізувало, свідомість відняло. Через добу на нього наткнувся знайомий односелець. Його занесли додому, але він ні говорив, ні рухався. Місцевий лікар не давав жодної надії. Знаменитостей не викликали — не було коштів. Батьки стали готуватися до похорону. Коли в селі лунали дзвони, люди найперше зітхали, що то, мабуть, уже відлетіла Миколина душа.

Але Микола живе й нині. Не одразу, а через довгі місяці, він знову вперто піднявся на ноги — сам, без лікарів чи цілителів. Спочатку став ворушити пальцями омертвілих ніг, робити нескладні рухи ногами й руками. Він мордував їх щоденно з упертістю спортсмена, який готується до Олімпійських ігор. Тренажери придумував сам. Просив прив'язувати його нерухомі руки по черзі нерухомі руки до вхідних дверей. Рипаючі двері змушували його кінцівки згинатися і розгинатися. Те саме робив і з ногами. І нині він ходить своїми ногами, однією рукою може їсти, а другою теж рухає, хоч не настільки. Та Микола заявляє, що до нього ще повернеться колишня фізична сила. І хоча люди не дуже в те вірять, але хто його зна... Не один раз вони прощалися з Миколою, а він потім сміявся з них...

Дарина НАЗАРЧУК.
Івано-Франківськ.

Мал. Олексія КУСТОВСЬКОГО.

Диво-хата з дубових полін

ЗАГУБЛЕНИЙ СЕКРЕТ

Колись у селі Мальоване Млинівського району жили чехи. Вони вміли будувати оселі з... дров. В одному з таких будинків **(на знімку)**, майже сторічному, який добре зберігся, живе сім'я Колчаків. Кажуть, житло те — дуже комфортне: взимку тепле, а влітку — з бажаною прохолодою.

Ніна Тимофіївна Колчак у Мальованому — з 1947 року. На власній долі переконалася, що таке повоєнна переселенська політика, коли «зривали» з нажитих місць поляків, чехів, українців і перевозили їх на інші. У цю круговерть ще зовсім юною потрапила і Ніна Колчак. Її батьків направили у Мальоване, де, власне, довелося замість полишеної за кордоном добротної хати вибирати іншу — з двох десятків, залишених тутешніми чехами.

— Були й чепурніші хати, — розповідає Ніна Тимофіївна, — але менші за розміром; а ця (дванадцять на п'ятнадцять метрів) цілком підходила для нашої родини. Як-не-як, у сім'ї ж — восьмеро дітей. Щоправда, спочатку було якось незвично. Бо глянеш на стіну — а там одні поліняки. Зате всередині від тих поліняк — тепла значно більше, ніж від цегли: нам на зиму палива доводилося заготовляти значно менше, ніж тим, хто поселився у «кам'яниці».

— Коли заробили трохи грошей, то хотіли поштукатурити хату знадвору, — продовжує жінка. — Але передумали — не бажали псувати екзотики, бо таких хат — одиниці. До того ж на будівельний матеріал ніяка негода не впливає: адже поліна — дубові, переназні в'язкою глиною. Перед тим, як їх закладали у стіну, декілька років сушили та заморювали. Жодне з них від початку минулого століття, коли чех Лінга звів будинок, до цього часу не струхлявіло, не почорніло.

Цікаво, що будівничий — чех Лінга — спорудив у Мальованому та сусідній Долині без жодного цвяха кілька подібних, але менших будівель. На жаль, їх знищило полум'я під час війни. Ще одну з таких будівель розтрощила бомба.

— Нині до дерев'яної коробки я добудував веранду, — каже Анатолій Колчак **(на знімку)**, син Ніни Тимофіївни, — щоправда, з цегли. А з полін — побоюся, бо зараз ніхто такої технології не використовує, тож нема у кого повчитися...

Євген ЦИМБАЛЮК,
Олександра ЮРКОВА.
Рівненська область.
Фото Євгена ЦИМБАЛЮКА.

Над номером працювали: Віталій ЖЕЖЕРА, Сергій ВОЛОТКОВСЬКИЙ, Ірина ШАТРОВА.

Редколегія: Леонід **БРОВЧЕНКО,** Анатолій **ГОРЛОВ,** Сергій **ДЕМСЬКИЙ**, Віталій **ЖЕЖЕРА,** Іван **ІЛЛЯШ,** Світлана **ПИСАРЕНКО,** Віталій **СУДДЯ.**

Головний редактор Анатолій ГОРЛОВ.

Засновник — Верховна Рада України

Свідоцтво про реєстрацію періодичного друкованого видання—КВ № 1 від 26.05.1994 р.

Газета виходить 5 разів на тиждень (крім неділі й понеділка) українською і російською мовами.

Передплатні індекси:
для фізичних осіб — 40224, 08775,
для підприємств і організацій — 60955.

Передплатна ціна на 2010 рік:
для фізичних осіб — 10,00 грн. та 6,00 грн.,
для підприємств і організацій — 30,00 грн на місяць.

Ціна в роздрібній мережі — договірна.

Загальний тираж 150000.

Друк:
ТОВ «Мега-Поліграф», 04073 м. Київ, вул. Марка Вовчка, 12/14, тел. (044) 581-68-15

Зам. 18658

Макет, верстка — редакція газети «Голос України».

1 2 3 4 5 6 7 8 9 0

Газета виходить з 1 січня 1991 року.

Адреса редакції: 03047, Київ-47, вул. Нестерова, 4.

☎ **ТЕЛЕФОНИ:**
для довідок — 503-68-72;
телефакс — 234-72-54;
відділ реклами — 449-72-53, 453-44-56, 453-44-57;
телефакс — 449-85-62.

E-mail: mail@golos.com.ua — **загальний**
reklama@golos.com.ua — **відділ реклами**
let@golos.com.ua — **відділ листів**
foto@golos.com.ua — **відділ ілюстрацій**

При підготовці матеріалів використовується інформаційно-пошукова система Верховної Ради України «Законодавство»

